

దంపతులు

[రెండవ నాటకము]

1677
ప్ర. వెం. రంగారావు

80-నాటకము

(420)

ప్రకాశకులు

అచ్యుతాచారి

కరవ్యతిగ్రంథకుండలి

రాజమహేంద్రవరము

సర్వస్వామ్య

1931

వెల

సంకలితము

రెండు

౧. ఇందు జందాదారుగఁ జేరువారు ప్రవేశమును ముందుగా ౦—౪—౦ లు చెల్లింపవలయును.

౨. ఇందు రెండేసిమాసముల కొక్కటిగ వెలువడుచుండు కార్తీక బైండు గల ప్రతిగ్రంథమును రు ౧—౦—౦ వెలకు జందాదారులకుఁ బంపు చుందుము.

౩. గ్రంథములఁ బంపుటకగు పోస్టేజి మొదలగు ఖర్చులన్నియును జందాదారులే భరింపవలయును.

౪. చందాదారు లగువారు వెనుకటి గ్రంథము లన్నియును గొనవలయునను నియమము లేదు. కాని వారు కోరినచో వెనుకటి పుస్తకములుకూడఁ జందాదారుల వెలకే పంపుచుందుము. కొత్త వెలువడుచుండు గ్రంథములు మాత్రము చందాదారులు తప్పక పుచ్చుకొనుచుండవలెను.

౫. ఇందుఁ బ్రకటింపఁబడు ననుబంధములు చందాదారులు తప్ప పుచ్చుకొనవలయునను నియమము లేదు. కోరినవారికే పంపు చుందుము.

౬. సంవత్సరము చందా—అనగా ముందు ప్రకటింపబడి ఆఱు పుస్తకములకు ౭—౨—౦ లు ముందుగఁ బంపువారి ఆఱు పుస్తకములవఱకు ప్రతిపుస్తకమును అనీరిజివ్వుడు పార్శ్విలుగ పంపుచుందుము. అట్లు పంపినవారికి ఆఱు పుస్తకములకు చెల్లించనీస మనియార్డురు కమీషను ౦—౧—౨౦ లు రిజిష్టరు ఖరీదు ౦—౧—౨౦ లును రు ౧—౨—౦ లు కూడివచ్చును.

ప్రతి చాళుఖ్య దేశమున నధికారి
రాజులును పేదలును మెల
నద తేలి పట్టెను పానకము
ను నీల పానకము నున్నది.

పాత్రల సంపుటి

భట్టుమూర్తి	—	లాకాలేజీ విద్యార్థి
నరసింహం	—	అతని సహపాతి
డాక్టరు గానుమూర్తి	—	నైపుకు - కేంజోవృత్తి పెల్లిభుకుదర్శకం
జగన్ మోహను	—	ప్రవాసీ స్నేహితుడు - యింగ్లండులోవిద్య
కమలమ్మ	—	మూర్తిభార్య
శేషమ్మ	—	నరసింహం భార్య
నారాయణరావు	—	హోటలు నౌఖరు

బీది పీకారు మనుష్యులు, నౌఖరు.

కాలం - ప్రస్తుతం

మొదటి అంకానికి కేంజో అంకానికి అయిదుసంవత్సరాలు.

స్థలం - మొదటి అంకం

- నీను
- i లాకాలేజీ సింహద్వారం
 - ii కోమలవిగాన్ కాఫీహోటలు
 - iii బీది
 - iv భట్టుమూర్తి యిల్లు.

కెంజో వ అంకం

- నీను
- i బీది
 - ii భట్టుమూర్తి యిల్లు
 - iii నరసింహం యిల్లు
 - vi భట్టుమూర్తి యిల్లు.

దంపతులు

అంకము 1

సీమ 1

(లాకాశేః సింహద్వారమునన్ద, పోర్టికో కెండువైపులనుండి భవనంలోనికి రాతి కట్టడపు మెట్లు. వెనుక భవనంనుధ్య కోట ఆవరణ, పూలచెట్లు కోటనులనడుమ జలయంత్రం (fountain) అచ్చట భట్టుమూర్తి, నరసింహం నిలచి యుండును. భట్టుమూర్తి పొడుగరి, వచ్చనిరంగు, ఆనర్భపుటమని కనులు, సూటుధరించి యుండును. నరసింహం చామనచాయ, గ్లాసుకోమల్లు సైకిలుకట్టు, నీలిసెర్టి కోటు, టై, ఆకుజోడు.)

భ—(చక్కని వెండిసిగరెట్టుకేసును కోటు కుడివైపు క్రిందిజేబు నుండి తీసి, దానిని తెరచి స్నేహితునివంక చేయిచాచి) సిగరెట్.

(నరసింహం పుచ్చుకొనును. భట్టుమూర్తి ఒక సిగరెట్టును తీసుకొని అగ్గిపూల్లను వెలిగించి, మొదట నరసింహానికి యిచ్చును. ఆపూల్లతోనే తాను వెలిగించును.)

న—ఈ సిగరెట్లు కాలపాటికి, యితరదూరం కాలేజీకి రావడం యెందుకు. యింటికిగర్ల హాయిగా పేకాట వేసుకో కుండా.

భ—యిక్కడ యెటుండెన్ను యివ్వడానికి కొందరైనా రావాలా కాలేజీ తెరచి మూడు మాసాలైంది. నేను రావడం నాలుగో సారి. నిన్న సుబ్బయ్య మాయంటికి టెన్నిను ఆడ్డానికి వచ్చి, ఎవ్వడు యితర్లకు ప్రాప్తియెటుండెన్ను యివ్వడం కోసం తాను

ప్రతిదినం కాలేజీ పెళ్లాలిసి వస్తుండని, తనకేమి విశ్రాంతి లేదని గోల పెట్టాడు. పరోపకారార్థం ఎటసిటరా అని చెప్పి ఊరిడించాను.

న—నీనడభిప్రాయం నూదించడానికి కాబోలు ఈవేళ కాలేజిని అలంకరించావు.

భ—కాని వాడు రోజువస్తే నేమిలే. యింట్లో నిద్రపోవడం బదులు, వెనకబెంచీల మీద గురుపెడతాడు.

న—పాపం వాడు భార్యపిల్లల యెడపాటుచే తపించి పోతున్నాడు. కాని యెడపాటువల్ల ప్రేమ విజృంభిస్తుంది. అది మనకప్పుడు వర్ణనల బట్టి తేలుతుంది.

భ—ఈ బామ్మలపెళ్లి భార్యాభర్తలకు ఆలాంటి అనురాగం ఎక్కడి నుం చొస్తుంది. శ్రీపురుషుల అనురాగం అంటే యేమిటో సరిగా మన కవులకు గూడ తెలియదు.

న—మనదేశంలో సుఖంగా కాలక్షేపం చేసే గంపతులు వేనవేలున్నారు. దాన్ని బట్టి మన సంఘాచారం దైవికమని చెప్పగలము.

భ—సుఖము! సుఖము! మనమ్యుని జీవితానికి సుఖమూర్ఖం. మాదొడ్లో ఉన్న ఆవులు సుఖంగా లేవు! పండెవుగుర్రా లంత కంటే సుఖంగా వుంటాయి. ఈ సుఖంగూడా చాలామంది గంపతుల కుందని నమ్మరు.

న—చూడు యింగ్లండులో ప్రతిదినం జరిగే విదాకుల కేసుల సౌఖ్య పెరుగుతూవుంది. వాళ్ల వివాహ జీవితపుసారం దాన్ని బట్టి తెలుస్తుంది.

భ—అదిగూడా శ్వేచ్ఛాసూచకమే. అనురాగం తప్పిన గంపతులు విడిపోవడమే శ్రేయస్కరం మనతో అనురాగంకో ప్రారంభం కాదు. విడిపోడాని కనసరమే లేదు. వివాహానికి ప్రేమతో నిమి

త్రం లేదు. ఈమఱోడు చూడకుండా పెల్లి చెయ్యడం దేశాచార మయినపుడు యిక తిరుగుబాట పెక్కడినుంచి వస్తుంది.

స—నీవన్నీ విపరీతపు తలపులు. మన తలిదండ్రులు సుఖంగా పవిత్ర జీవితాన్ని గడవలేదా. ఈకష్టపు జీవితంలో అంతకంటే కోరదగిన దేమిటి.

భ—మన వాదన దారి తప్పిపోతుంది. జీవితం విచారసాగరం అంటే నేను మరి మాటాడలేను. జీవితం ఉత్కృష్టమని, అద్భుతమని నమ్ముటయే నామనస్సు పునాదికి మొదటిరాయి. అందుపై మనో భవనాన్ని నిర్మించాలి.

స—యివన్నీ అనుభవంలేని మాటలు. నువ్వు పెల్లిచేసు కున్నపుడు ఈ ఊహలన్ని యేమవుతాయో చూస్తాంగదూ.

భ—నే నోకివేళ యింద్రియనిగ్రహం లేక మెత్తపడి, పాతబురద దారిలో పడి నప్పటికీ, నా నమ్మకం ఎంతమాత్రం చలించదు. ఏమో మన శృంగారకావ్యాలు ప్రబంధాలు చదువుతుంటే తమాషాగానే వుంటుంది. కాని వాటిలో గొప్పలోపం ఉన్నట్టు నాలంత రాత్రి బోధిస్తుంటుంది. ఆ భావాలు చాలా తక్కువజాతివైనట్టు అంతకంటే విపరీతంగా పవిత్రం అయిన భావం మానవ మనో నిర్మాణంలో యిమిడి ఉన్నట్టున్ను, అది మన కవులు గ్రంథకర్తలు గ్రహించ లేనిదిని నాకు మాటిమాటికి తోస్తూ ఉంటుంది.

స—మన దేశంలో మాత్రం గొప్ప వాంగ్మయం లేదా. కాలిదాసు శాకుంతలను చదివి డంగయిపోవని పాశ్చాత్యపండితు డున్నాడా. అట్టి కవులకు నీవూహించిన భావం స్ఫురించలేదా.

భ—సంస్కృత వాంగ్మయం రసవంతమైందే. కాని ఆ గ్రంథాలు మన దేశపు భావలలోకి తర్జుమాచేసి, ప్రతికవి ఆ భావాల్నే అటుతిప్పి యిటుతిప్పి ప్రతి పుస్తకంలో యిమిడ్చి విసుకులుట్టించేశారు.

తర్జుమాచేసిన వాళ్లు మహాకవులమని విల్చుకుంటూన్నారు. తర్జుమాదారు ఒక కవి వ్యాయామశాస్త్రం అచ్చశాస్త్రం వద్యాల్లో వ్రాసినవారు మరికొందరు కవులు. అందరు కవులే, అందరు రాజులే.

న—కొందరు కవిరాజులు. హేళనచెయ్యడంకంటే విమర్శనతేసి దురభిప్రాయాలు తొలగించ గూడదా! ఆవిధంగా నయినా దేశానికి కొంతనేవ చెయ్యచ్చును.

భట్టు—చదువు ముగించి తరువాత దేశసేవగురించి ఆలోచిద్దాంలే. నాకున్న చిక్కేమిటంటే సంఘాన్ని మార్చకుండా, జీవితస్పృహ పథాన్ని విశాల పంచకుండా, ఏమీ చెయ్యలేము. మనగ్రంథకర్తలకు అట్టిభావాలు స్ఫురించక పోవడానికి కారణమేమిటి? మన పరిస్థితులే. కల్పవంతో సిండినయిట్లో ఎన్నిసార్లున్నా నానో తేసినా, ఎన్నిమనులు కట్టుకున్నా తిరిగి ఆకల్పవంలోపడి కొట్టుకోవలసిందే. మనస్సుకు వికాసంకోరితే పరిస్థితులు మార్చివేయాలి. పూర్తిగామార్చివేయాలి.

నర—ఏమిటి! చాలాసీరియస్ అయిపోతున్నావు. యిడేమికాంగ్రీన్ ప్లానుఫారమ్ ఆనుకుంటున్నావా మాస్టర్లు లెక్చర్లువినడంబదులు, సీమాటలు వింటే కాలేజీకుర్రాళ్ళకి కొంచెం వినోదంగా నయినా ఉంటుంది ఈమాస్టర్లపని మా బాగుంది. వాళ్లు చెప్పేది ఎవరూ వినరు గనుక, ప్రయాసంలేనిపని. అదిగాక రోజురోజుకంటే.

భ—కొత్తగా స్టీడరి ప్రాగ్రాఫిందినవారికి యిదొక జీవనోపాధి. యిక నేర్చుకోవడమా. యితరకాలేజీలు మాబాగున్నాయా. ఈ చదువంతా జీవనోపాధికి మార్గమే. గుమాస్తాపనికి మంచితరిఫీదు.

న—చదువు ముగించేసరికి పెళ్ళాం పిల్లలు నెత్తిమీద కూచుంటారు. అంచేత దీర్ఘాలోచన లేకుండా చేతదిక్కినవనిలో ప్రవేశించడమే.

నీ వివాహం మాటేమిటి. చాలా సంబంధాలొస్తున్నాయట.

భ—అవును వివాహపు మాక్కెటులో నన్ను చాలా విలువైన వస్తువుగా చూపిస్తున్నారు. గోజయెవరోవచ్చి బాధ పెడుతునేడంటారు. నన్నడిగితే మా నాన్నగారిని అడగమంటా. ఆయన్నడిగితే నన్నడగ మంటారు. ఒకక్కపుడు వాళ్ళని ఏడిపిస్తుంటానుగాని, పూర్తైతే వాళ్ళని చూస్తే కనికరం వస్తుంది.

న—మీనాన్న ఏమి కలుగజేసికోపోవడానికి కారణం ఏమిటి.

భ—అదొకకథ. గోకవరంలో ఒక లోభిఉన్నాడు. అతనికి ఒకరైకూతురు. కట్నం ఎంతైనా యిస్తామన్నాడు. కాని పిల్లమాత్రం యీ రంగు (అతని కోటువైపుచూపును.)

న—అయితేనేం.

భ—యితరు విశేషాలుగూడ ఉన్నాయి. మాయాటి కప్పట్లోవచ్చారు. దూరపు బంధువు లనుకుంటా.

న—అవిడను ఈవిధంగా దీఫేము చెయ్యడం—

భ—పెళ్ళి అయిపోయిందిలే. వాళ్ళిద్దరును సుఖదంపతుల సమూహంలో చేరారు.

న—అవిడను చేసుకోక పోవడానికి ఏమి సమాధానం యిచ్చావు మీ నాన్నగారికి.

భ—సమాధానం—ఒకమాటచెప్పాను. మనపరిస్థితుల్లో వివాహం అయిన తరువాతగదా దంపతులప్రేమ పరీక్షిస్తుంది. అంచేత సౌందర్యంఅన్నా స్త్రీకి ఉంటే కొంతకాలం గృహస్థాశ్రయం ప్రాప్తించవచ్చని మానాన్నగారిని వప్పించాను.

న—మీనాన్న—అతను సరనుడే. కుమారుని సౌందర్యపూరితమైనది చూచాడు చదువు ముగిస్తేనేగాని పెళ్ళిమాట తలపెట్ట నన్నాడంది. తరవాత ఆలోచిద్దాం అన్నాడు.

భ—బాగా పూర్తిచేసేవు. వాళ్ళు యితనికోసం కాచుక్కుమంటే రెండించెడ్డ రేవడవుతందని, నెట్ట బెట్టుకిచ్చి ముడివేసేశారు. మన రెక్కలు స్వేచ్ఛగానే ఉన్నాయి.

న—అప్పట్లో నీహృదయం యింకొకచోట వారింది కాబోలు.

భ—రోజుకొకచోట వాలుతుంటుంది. అది నిముషమాత్రమే. సెటింగ్ సీరియస్. కాని నిన్న ఎలిఫెస్టెస్ లో హవేయియన్—స్పెండిడ్ (Splendid) ఆ సృత్యం ఆ గానం. ఆ రెండుగంటలు నిర్ఘాంతపోయి చలించకుండా కూచున్నాను. అందులో ఒక బెడ రిన లేడి చూపుల కోమలాంగి నా హృదయాన్ని—

న—ఏమిటిది. కవిత్వభోగిలో పడుతున్నావు.

భ—అట్టి అనుభవాలే భావాన్ని దీపింపజేస్తాయి. వాంఛలు సాన పెట్టి నట్టయి, అగ్నిజ్వాలలాగు ప్రకాశిస్తాయి. ఆవిడతో మాట్లాడడానికయినా మన కవకాశంలేదు. కాని పిల్లమాత్రం రాజావేపు చూడగూడదా. రేపు మళ్ళా ప్రోగ్రాం మారుస్తున్నారు. నీవు గూడ రా.

న—యిప్పుడు కొంచెం ఖజనా చిక్కులు.

భ—అది ఎప్పుడు ఉండరోగమే. క్రానిక్ (Chronic) అయితేనేం సర్దుబాటుచేదాంలే. డన్ (Done) ఎనిమిదిన్నరకే థీయేటరుకు వచ్చేయి.

(తెరవెనుక గంట వెనుకనుంచి గునగునలు, చప్పుడు

విద్యార్థులు వచ్చుచున్నారు.)

న—అదిగోగంట ఫలహారపుకాలం. యీమూక మనలో చేరక మునుపే కోమల విలాసంకు పోదారా.

(వారు నిష్క్రమించుచుండగా తెర)

(కోమలవిలాస కాశీసేటర్, హనుమంతుని, ఒకగది. వెనుక ఎడమచేయివేపుద్వారం. ఆవక్కను ఒక చిన్న బల్లవద్ద ఒక ముసలి వాడు లాల్చీపంచతో కూచుని యుండును. ఎడమగోడవేపు అద్దపుబీరు వాలో ఫలహారములు, ఆవక్క బల్లపై గ్లాసులు, కప్పులు, సానర్లు గదిమధ్య రెండు మార్పిర్ కప్పుగల బల్లలు, యిరువంకల కుర్చీలు, ఎడమగోడవంక చిన్న బల్లపై నీటిడబ్బా.

ముందునుండి భట్టమూర్తి నరసింహం ప్రవేశించి చేతులు డబ్బావద్ద కదుగుకొని, ఒకసారి అద్దములో ముఖావలోకనము గావించి, ముందు బల్లవద్ద యిరువంకల కుర్చీలపై కూచుండును. వెనుక మరియిద్దరు మనుష్యులు కూచొని ఫలహారములు తినుచుండును. ముఖ్యమంత్రి నాథుని చిన్న గుడ్డను మాత్రము మొలకుకట్టుకొని, గుడ్డతో బల్లలను తుడుచుచుండును.)

న—(నాథుని గుడ్డపట్టుకుని తమ బల్లవద్దకు రాగా) నాథర్ ! మాబల్ల తరువాత తుడవచ్చును. ఆ గుడ్డమాత్రం యిటు తీసుకు రావద్దు. ప్రతినిముషం లోషులో కడిగినా శుభ్రపడదు.

భ—చెడ్డనస్తువులే నాశుష్టిపథంలోకి వస్తాయి. వాటిని తలపెట్టకపోతే మననేమీ గాఢించవు. నారాయణరావు (అని పిలుచును) (వెనుక సన్ననిచొక్కా, క్రాపింగుతల, గూడకట్టుతో, వెనుక బల్ల వద్ద ఉన్నవారికి ఏదో అందించుచుండును. సార్ అనును. మా గడుసువాడోయి. ఎవర్ని ఎలాగు సంతోషపరచాలో బాగా తెలుసును.

న—అందులో నువ్వంటే పాటలు పెయిటర్లు నకుం కట్టుకొని నవరిస్తారు. నీరుచున్నీ బాగా తెలుసు. నీడబ్బుకుచి మరీబాగా.

భ—ఎప్పుడు డబ్బుగొడవేనా మనకు లేం దదొక్కటే. (యింతలో నారాయణరావు వెనుకనుండి వచ్చి అణకువగా నిలుచును. అతనిని ఉద్దేశించి) ఏమిటి ఈవేళ స్పెషల్ (Special)

నా—కాల్కుటారనగుల్లా, బాదాంపూరీ, స్వీటు, లెమనుకిచడి నేవరీ.

భ—ఏమిపేర్లు, ఏమిపేర్లు. మీ మేనేజరు ఈపేర్లు ఎక్కడ సంపాదిస్తాడో అతను గూడా ఒక కవి అయియుండాని నృప్తిస్తాడు. నరే ఏమంటావు నరసింహం.

న—నీకేదివ్వమో నాకూ అదే.

భ—స్వీటు ఆరనగుల్లా. కాని నేవరీ. ఈనేవరీ పెద్దసమస్య. ఎప్పుడుకిచ్చి డీలే బాతులే ఒక విధమైన టెన్టు రంగువేసిన ఉప్పా అంతే.

నా—మీకు ఏనేవరీ పట్టదండి. వంగాయదోసె వేయించేదా లెక పోలే పూరీ ఉరలగడ్డలా.

భ—మొదట రనగుల్లా తీసుకురా అది లోనికివెళ్లి ఉపాకు సహాయం చేస్తుంది.

(నారాయణరావు చిఱునవ్వుతో పోవును)

న—చదువులు ఉద్యోగాలు అని చేవుల్లాడ్డం కంటే, ఒక కాఫీహాలాటర్ పెట్టుకుంటే యిక ముందాలోచన అక్కర్లేదు. ఆకివ్వయ్యరు చూడు. పడేల్లో ఆకులకులు సంపాదించాడు. సాయంకాలము వాడికొడుకు కోడలు, బ్యూకీసీడను కార్లో బీచి పికారు.

భ—మొదటిది కాఫీహోటలు పెట్టడాని కయినా కొంతడబ్బుండాని. అది మనకు లేదు. రెండు మనిషి డబ్బువల్లనే జీవించు.

న—“ధనము లేకున్న బ్రతుకు న్యర్థము నుమ్ము.”

భ—ధనం కొంతకత్తి నివ్వవచ్చు. ఆకత్తిని వాడుక చెయ్యడంలో ఉంది. ధనం సంపాదించినంత మాత్రాన ఆకత్తి రాదు.

(వెనుక ద్వారమునుండి దాక్టరు రామమూర్తి ప్రవేశించును.)

లాంగుకోటు, తలపాగ, బిళ్లగోచిపోసి కట్టిన ధోవతి, చేతిలో వికృత మగు కర్ర, తెల్ల కేన్వాసు జోళ్లు.)

న—అనునిమిది మాకు వ్యక్తిత్వాన్ని సూచించే వేషం.

ధ—(కోరికలను సక్కుసు తిరిగి రామమూర్తివైపు చూచును. అసంతోషితుడై సూచకమగు గొంతుతో) యిదేమిటి ఈడచ్చా వచ్చాడు. అతనొక వివాహం ఏదైనా. స్వరాజ్యప్రభుత్వంలో మంత్రివని బాగా చెలాయించ గలడు. ఈ చెడ్డ బేరంలోనుంచి ఏదో విధంగా పైకి రావాలి. (యింతలో వెతుకుకొనుచు రామమూర్తి వారిని సమీపించును. భట్టమూర్తి లేచి సగౌరవముగా) గుడ్ మార్నీంగ్ డాక్టర్. చాలాకాలానికి మీ వచ్చినం, ఆయచేయండి.

(అంగరూ కూగుచుండును.)

ఈ కాఫీహోటల్ మూలంగా మన సంఘటివనం మారుతూ ఉంది. స్నేహితులని కలిసుకోవచ్చు, ప్రస్తుతనమస్యలను చర్చించవచ్చు. ఓమించండి. (నరసింహంపనికిజూపి) నరసింహంగాను మానవోధ్యాయి. డాక్టరు రామమూర్తిగారు వైద్యులు. ఈ మనికి తెలియని వాళ్లు ఈ పూర్వోలేరు.

(నరసింహం డాక్టర్లు చివరపువలతో నమస్కరింతురు.)

దా—భట్టమూర్తిగారు చిమ్మల్ని కనుసుకోవాలని యెన్ని ప్రయత్నాలు చేశానండీ! మీయింటికి వెళితే తెన్నిసుకు వెళ్ళారనో, నాటకానికి వెళ్ళారనో ఎక్కడికి వెళ్ళారో మాకు తెలియదనో చెప్పవారు. కాలేజీకి వెళితే ఆయనెవరు కాలేజీకిరాదు. క్లబ్బులో బిలియర్డును ఆడుతుంటారని చెప్పేవారు. ఈవేళ ఉదయం మీ స్నేహితుడు సుబ్బయ్యగారు కనపడి ఎక్కడలేకపోయినా, టిఫిని వేళకు కోమలవిలాస్ హవుసాఫ్ లార్డును తప్పదని చెప్పారు.

ధ—చూచారా లెజిస్లేటివు కవున్సిలుకంటే కాఫీహోటల్కు సంఘా

నికి చేసే ఉపకారం. కాని నన్నింత ఉత్సాహంగా పెంటాడ్డాని
కేదో విశేషం ఉండాలి.

డా—ఏముంది. మీ తండ్రిగారికి నాకు ఎంతన్నేహం. మీ తాత
గారు మావూళ్లో—

భ—ఈ మనవంశవృక్షాల అల్లిబిల్లిక లేంగాని.

(నారాయణరావు ఘోషారం తెచ్చి బల్లపై నుంచును. డాక్టరు
వంకకు భట్టుమూర్తి తన ప్లేటుతోసి) మరిచెనక్కష్టాలు తీసుకురా. ఛచ్చు
కోండి డాక్టరుగారు విశేషం ఏమిటో చెప్పానుగారు.

న—విశేషం కొంత గ్రహించినట్టున్నావు. ఏమిటా ఆతృతి.

డా—(కొంచెంసందేహంతో) కాదండి—నిజంగా—మిమ్మలని
చూద్దాం (నరసింహంనొకజూచును.)

భ—సందేహం అక్కర్లేదు. నరసింహం మనలోవాడే. నాప్రియ
మిత్రుడు. పెళ్ళిచూడాలి అయిపోయింది.

డా—మీ కంతా హేళనగానే ఉంటుంది. వైధవ్యంగా పెళ్ళిచేసు
కొని ఉద్యోగాలుచేస్తే మాలాంటివాళ్లందూసి సంపాదిస్తాం.

(నారాయణరావు ఘోషారము తెచ్చి ప్లేటును)

భ—నేవరీ నాకేమివద్దు. కాఫీతీసుకురా. మీకో.

(డాక్టరువంక నరసింహంవంక చూచును.)

డాక్టరు నరసింహంలు—మాకుఅంతే.

(నారాయణరావు పోవును.)

భ—ఏమంటున్నావు—ఆ—పెళ్ళి—ఆవును ఎవరికి యిష్టమైన నమోవును
వారు కోరడం స్వాభావికమే. కాని ఈవిధంగా తల్లిదండ్రులు,
న్నేహితులు, బంధువులు, పిల్లల నిష్పక్షానికి సిద్ధంగా ఉన్న వాళ్లు,
వివాహంకాని యువకులని బాధించడం ఎందుకు. ఆకలి వేసినప్పుడే
అహంబుధి. శ్రీవాంశ కలిగి తరవాతే పెళ్ళి తలపెట్టాలి.

డా—ప్రీవాంఛ లేనివాళ్ళవరున్నారు. అగ్రిగ్రహించే మనపూర్వములు
ఆవాంఛ కలిగేసరికి మనస్సు యితరచోట్లకి పోకుండా వివాహం
మూలంగా కట్టిపెట్టనున్నారు.

భ—అయితే వివాహం అయినంత మాత్రాని మనస్సు యిచ్చు
రయి, యితరచోట్లకు పోదన్నమాట. యిది అనుభవవేద్యమా.

డా—ఎప్పుడైనా పోతేనేమిటెండి. తిరిగికాళ్ళవత్మైన భార్యవంక మరలి
వస్తుంది.

భ—చిరకాల పరిచయంచల్ల అట్టి సంబంధం ఏర్పడుతుంది కాబోలు.
(నారాయణరావు కాఫీ తేచ్చియిచ్చును. అందరు కాఫీ పుచ్చు
కొనుచు మాటాడుదురు)

స—డాక్టరుగారు వచ్చినపని చెప్పక పోవడానికి కారణం నేను
గాబోలు. నేను వెళతా.

డా—అబ్బే కూచోండి. మీకుపూర్వాసంప్రదాయా లాటే కొంత
కారవం ఉన్నట్లుంది. మీసలహా అయినా పుచ్చుకుంటారు.

స—సలహా తరువాత పుచ్చుకోవచ్చు. అదీగాక నాకు కాలేజీలో
కొంచెంపని ఉంది సెలవు.

భ—సరే. లేవు ఎలిఫెన్ట్స్ వద్ద ఎనిమిదిన్నరగంటలకు గుడ్
మార్నింగ్.

(నరసింహంలేచి వచ్చినదారినిపోవును.)

డా—ఈవిషయంలో మీకు నూతన అభిప్రాయం ఉన్నట్లు యిదివ
రకీ విన్నాను. కాని నా అనుభవాన్నిబట్టి సరియైన సంబంధం
వస్తే ఆ మనమాత్రం అంగీకరించడా. అన్ని అంగములు సరిలేక
నిరసన భావం లోగడ చూపించి ఉంటారని మనస్సు సమాధాన
పరచుకొని మిమ్ములను వప్పించే దృఢసంకల్పంతోవచ్చాను.

భ—సంకల్పమేగదా స్పష్టికిమూలం. నేను అభిప్రాయం కొంత

మార్పుకుంటున్నాను. సెలిజేటుగా పెర్మిచేసుకోకుండా ఉండామని లోగడనిశ్చయించాను. కాని మనిషియొక్క జీవితం సమానానర్థ ములుగల మరియొకవ్యక్తితో, మేళవిస్తేతప్ప వికసించదు. పురుషులతో నేనానవల. స్త్రీలయితే ప్రేమనవల. అట్టిప్రేమ సంబంధమే సంఘంలో వివాహంగా పరిణమించాలి.

డా—మీ అభిప్రాయం చాలా బాగుంది. అందువల్లే వివాహం అయినతరువాత దంపతులు విధిగా ప్రేమించాలి.

భ—అది బండిముందు గుర్రంవెనకాల అవ్రతమిది. పూర్వము స్కాట్లాండులో కొందరు ప్రభువులు ఎవరైనా సరహత్య జేసే రని తెలిస్తే వాళ్ళని ముందుగా ఉరితీయించి తరువాత కేసువిచారణ చేసేవారట.

డా—బాగు! బాగు! కాని ఈసంబంధం అన్నివిధాల బంగారం వంటిది. మూడువేలు కట్నం. కొంతభూమిగూడ పిల్లకు వ్రాసి యిస్తారు.

భ—కట్నం పుచ్చుకోడంటే మూర్ఖం మరొకటి లేదు. పెళ్ళిని సంస్కారమున పెద్ద పేరుతో పిలవడం బదులు, కూరగాయలబేరం అంటే బాగుంటుంది. కాని కట్నాలు యివ్వడం వల్ల తండ్రులు గుల్లయిపోతున్నారన్నమాట సమ్మతం. కూమార్తె విషయమై వేసవేలు ఖర్చుచేస్తారు. ఎంతమూర్ఖుడైనా సరేకాని కుమార్తెకు ఒక పెయ్యో రెండువేల యిచ్చేసరికి కొంపములిగి నట్టు ఆలోచిస్తారు. పరిశీలలో పెద్దవ్యాసాలు. పెళ్ళి అయ్యేవరకు యింట్లో దాసీపసిగూడ చేయిస్తారు. పెట్టెభోజనం కూడా కిలుతుంది. యిదింతా స్త్రీలు దాస్యస్థానంలో ఉండడంవల్ల.

డా—నమండి, స్త్రీ గృహలక్ష్మిగా ప్రతీయింట గృహ వ్యవహారాల్లో యజమాని భార్యయేగాదా.

భ—భార్యలేని యింట్లో మీరు నాఖరును పెట్టుకుంటే వాడికి ఉంటుంది అంత అధికారం.

డా—అయితే స్త్రీకి ఆస్తి ఉండడం శ్రేయస్కరమేగదా.

భ—తప్పక. అందుకే ఆత్మగౌరవానికి మొదటిసోపానం. అందుకే తండ్రిలు తమస్థితినిబట్టి కుమార్తెలకు ధనమియ్యాలి. వరుడు పుచ్చుకోడం నీచమైనవని.

డా—సరే. మీ కివ్వదలచిన డబ్బు ఆమెకే నివ్వవచ్చు. ఆలా గయితే మీ కిష్టమేనా?

భ—నా యిష్టమేమిటి. ఏదో లోకవిషయం మాటాడే గాని నా విషయం ఏమిటి?

డా—మర్నీ మొదలుకు నచ్చారు. మీ నాన్నగారితో యీ విషయం మాటాడను. ఈసంబంధం బాగా నచ్చింది. వారిది విజయనగరం. ఆయనకు కోటలో ఉద్యోగం. పిల్ల చూపసి. వడహారేళ్లుంటాయి. ఫోటోగ్రాఫుగూడ తెచ్చాను. అది మీకు నచ్చితే మిగిలిన యేర్పాటంతా నేను చేస్తాను.

భ—నన్ను చక్కగా బుట్టలో వేస్తున్నారే. స్వతంత్రంగా పెళ్ళికి ముందు స్త్రీ పురుషులు కలుసుకొననిదే, ప్రేమించనిదే—

డా—అది మన సంగతులో లేనివిషయం. పిల్లను చూడడానికయినా ఏలులేదే.

భ—ఫోటో చూడవచ్చా? ఎది అయినా చూడాలి. (డాక్టరు తన కేబులోని ఫోటో తీసియిచ్చును. భట్టమూర్తి తేరిచూచును. మెల్లగా చాలా చక్కనిదే. అంటే ఫోటోను విజ్ఞానపుస్తకప్రతితో చూస్తే నాగరిక తాచిహోలేమీ కనపడవు.

డా—(భట్టమూర్తిలో కొంతమార్పు కలుగుటను గ్రహించి) నాగరికత కేసులెండి. కొద్దిరోజులు చెన్నపట్నంలో వుంటే అందులో

మీ సాంగత్యం.

భ—అయినా ఆమెను ఒకసారి నిజరూపంలో చూడాలి. అప్పుడాలోచించి చెప్పుతాను. యిది ఒడంబడికగా గ్రహించగూడదు. చూచినతరువాత యిష్టమయితే.

డా—మనలో అది యెలా కుదురుతుంది. తీరా మీరు చూచింతరువాత, అంగీకరించకపోతే—ఏమవుతుంది.

భ—జీవితం అంతా అపారూలతో నిండిఉంది. వాటిని తప్పించుకోకమే జీవితానికి ముఖ్యమైన ఆనందం. నేనుకోరింది అంత కఠినమైంది కాదు.

డా—లేకపోతే కొన్నాళ్ళపాటు యిరువురు పూదోటలలో విహారం చేసి ఆత్మపరీక్ష చేసుకున్నతరువాత పెళ్ళి విషయమై ఆలోచించాలనియూ.

భ—వీలయిన అంతే నాకు సమ్మతం. కానీ మన సంఘపరిస్థితులలో అట్టిది చంద్రునికోసం ఆసించినట్లే. సంఘానికి వాగరికత అబ్బింతరువాత. స్త్రీ పురుషులకు విజ్ఞానమబ్బిన తరువరి.

డా—అయితే మీ అభిప్రాయ మేమిటి.

భ—కడసారిమాట వినండి. కట్నం పుచ్చుకోను. వారి కిష్టమయితే తగు ధనం పెద్దవు కిచ్చవచ్చును. అది వారిపని. ఆమెను ముందుగా చూడాలి. నాకంగీకారమైతే అలాడు తెలియజేస్తారు. ఫోటో కొంత నన్ను—ఆకర్షించింది. అందువల్లే యింతవచ్చెనా ఒప్పుకొన్నాను.

డా—ఏమోనండి. వారు పూర్వాచారపరాయణులు. ఒప్పుకుంటారనుకోను. మళ్ళీ మీరు బాగా ఆలోచించి.

భ—(విసుగుతో) అంతే నా ఆఖరుమాట. మితరవిషయాలు మాటాడవచ్చు.

డా—అయినా గట్టిప్రయత్నంతోనేస్తాను. యీ విషయంమాత్రం పరమ రహస్యంగా ఉంచాలి.

భ—అహా! మీయైక్కి యిలాంటివి చేయూత్రం. నా గాయని రావు బిల్లుతీసుకురా (నారాయణరావు వశ్యములో బిల్లుయిచ్చును. భట్టు మూర్తి డబ్బుయిచ్చును.)

ఫలహారాలెలాగున్నా, బిల్లుమొత్తం దొరల చెప్పురాంటులే చవకని పిస్తుంది. వెళదాం. యీ రెక్కడికి.

డా—తిరువళ్ళిక్కడికి పోవాలి.

భ—నేను మవుంటురోడ్డువరకువస్తాను. నవ్ బెన్నెట్టులో నేలు ఒకసారి చూడాలి.

(సమ్మోహన - పోవుచుండగా తెర)

నీల iii

(నెన్న పట్టాం బీచి. వెనుక సముద్రం కనపడవలెను. ఒడ్డునకు బాటలు మధ్య పూలచెట్లు. యింకెలకుల చిన్న కంచెలవలె నీ గూడు చేయబడిన సోపుకు మొక్కలు. యిటువంటి పీకాగుచేయుచు పోవు చుందురు. సముద్రపు ఘోష వేనుకనుండి వివశగును. భట్టుమూర్తి నూటుతో మెల్లగా నడచుచు ప్రవేశించు)

భ—ఏమిది. సోగా నడవడానికి కూడ దారిలేదే. చల్లగాలివీల్పడం గుచి ప్రజలకు బాగా తెలిసింది. నాగరికతాచిహ్నమే. ఊటీ నుండి అంతా దిగిపోయారు. అక్కడ నర్తాయి. తొమ్మిది మాసాలు పాడలు యిక్కడనుభవించవచ్చు. నరసింహం అడుగు వస్తున్నాడు.

నర—నంతోపమునో)

హల్లొమూర్తి—హవుడుయును.

భ—హావును, దు. ఎఱుడొచ్చావు. కొంచెం బలిసినట్లున్నావే.

సర—సెలవులు మూడు మాసాలు పనిలేక కూచోడంవల్ల ఆలా కనిపిస్తాను. వగలు మాడిపోడం. రాత్రి ఊపిరి తిరక్క ఇక్కిరి విక్కిరయిపోడం. ఈయెండలు యమశాధ. నీకేంచల్లగా కొండల మీదనుంచి దిగావు.

భ—లేదు. ఈనంపత్సరం మా నాన్నగారు పట్నంలోనే ఉంచాళాయి. అదిగాక మేలోనేగా, నాపెళ్లి. ఆ విజయనగరంలో యెండల మంట, దోమల గానం బాగా అనుభవించాం.

సర—నీ పెళ్లికి రావాలనుకున్నాను గాని, నీ ఉత్తరం అందేసరికి కొంచెం అనాగోగ్యంగా ఉంది. అదీగాక ఎండల్లో ప్రయాణ మంటే—

భ—నీ వక్కడిదేనా నున్నితమైన ప్రాణం. ఒక ఉత్తరమైనా రానేవు గావే.

సర—ఏమిట? రాయడానికి. పల్లెటూరిలో పదిగోజులుండే సరికి, ప్రకృతిలో నీనమైపోతాం. పనిలేని తీరబాటులేని విధ్యావస్థలో చిక్కి సమాధిలో పడతాం.

భ—సమాధివల్ల లోచూపు అబ్బుతుంది. పవనాన్ని శ్రివించ లేకపోయినా, జయిచినట్లు ఆస్తుంది. ఆ స్థితి వర్ణించలేక పోయావు.

సర—అలాంటి వర్ణనలు ఉత్తరాల్లో రాయడంకూడ ఒక లినితకల్లే. నాకంత నామర్థ్యం లేదు.

భ—నామర్థ్యం అభ్యాసంకూడ కుడరనమ్మ. అయినా నీవు లేక పోవడం చాలా లోటయిపోయింది. నా గొడవ చెప్పుకోడానికి ఎవని లేకపోయాడు. నుబ్బయ్య వచ్చాడు గాని, ఎప్పుడు నిద్రే. దోమలను ఇంటుంచిది వాడొక్కడే.

నర—నీకోరిక సాగిందా! స్వయంవరం లభించింది. మొదట ఆమెను చూడడానికి వెళ్ళినపుడు తమాషా అని చెప్పావే. ఆమెకోపారాం గిని ఒకసారి చూచేసరికి లవ్ ఎట్ ఫస్టు సయిటుగా (Love at first sight) కాబోలు. పదిహేనురోజుల్లో మువ్వార్యం ఏ ద్విందిపోయిందని.

భ—అది మా నాన్నగారి చేత. వప్పుకున్నాడు, యింక ఆలస్యం చెయ్యగూడదని, కాలి యెర్రగా ఉన్నప్పుడే సాగదీశారు. అయినా కొంత ఫేటు నుదుట వ్రాత గూడ ఉంటుంది.

నర—టహో! మనుష్యుని స్వతంత్రయిచ్చు, మొనలైన భావాలన్ని ఏమయినాయి. వివాహం మంచి పాతాలు బోధిస్తున్నాది.

భ—అనుభవంవల్లే జ్ఞానం వస్తుంది. ఇదివరకుండే అభిప్రాయానికి భిన్నంగాడే. మానవజీవితంలో కొంత యేర్పాటు చేయబడిన పరిస్థితి. కొంత స్వయంకృషి. రెండు కలిసి వుంటాయి. పూర్తిగా ఒకటే ఉన్నదనడం వెర్రి.

నర—కాని ముఖ్యవిషయం. నీభార్యను తీసుకువచ్చావా. యాకొత్త జీవితం రమ్యంగా ఉంది కాబోలు.

భ—యింకా తీసుకురాలేదు. కొన్నాళ్ళ వున్నాంది. జీవితంలో ఏదో మార్పు గలిగినట్టు తోస్తుంది. మనస్సుకు యిదేమిటో చూడాం అనే కుతూహలం కలుగుతూఉంది. నీకుగూడా నిజమైన వివాహం సెలవులలో అయినట్ట. రాజమండ్రిలో పాక్స్టీసు చేస్తానని చెప్పావే.

నర—మావాళ్లు ఎప్పుడోమీనుగూడా ఒకసంవత్సరం వెలిగించమన్నారు. బుచ్చిరామయ్యగారివద్ద చేరాను. తన ఆఫీసుకు నాయిష్టం వచ్చి నపుడు రావచ్చని చెప్పారు. ఎప్పుడైనా హైకోర్టుకు పికాడుగా వెళ్లవచ్చు. యిదే డ్యూటీ. ఒక సంవత్సరం హాయిగా పట్నంలో

ఉండవచ్చు. చదువు ముగించినతరువాత ఈమాత్రం విశ్రాంతి ఉండాలి.

భ—మన కిప్పుడు విశ్రాంతి. చదువుకునే రోజుల్లో పుస్తకాలతో సంబంధం అరుదే. యిప్పుడు విదేశసంచారంచేస్తే కొంత మనోవికాసమైనా లభిస్తుంది.

సర—నాయాత్రలు గ్రహాల సంచారంవలె ఎప్పుడు ఒకమార్గంలోనే నడుస్తాయి. మామూలుగాంచి యిక్కడికి, యిక్కడించి మామూరికి. ఇక మనోవికాసం భార్యవల్ల కలుగాలి. కొద్దిరోజుల్లో నాభార్యకు తీసుకువస్తా. పరశువాకంలో యిల్లు కుదిర్చాను.

భ—అవిడకు కూడా నాగరికతామతం బోధిస్తాం. గృహస్థాశ్రమ ప్రవేశానికి, మనస్సేహితు లంఘినికి మియింట్లో విందుచెయ్యాలి. బ్రహ్మచారత్వానికి సెలవివ్వడానికి, నువ్వది విడిచిపెట్టడానికి అనేక సంశ్చరాలనుంచి ప్రయత్నం జేస్తున్నావు. నేనొకతృటిలో మారిపోయాను.

సర—నీ బ్రతుకంతా విచిత్రం. నిపు చెప్పినట్లు విందు చేదాంలే. నీభార్య నచ్చింతగువాత మావాళ్ళతో స్నేహం చెయ్యాలి.

భ—ఓ తప్పక. వాళ్ళిద్దరికు బాగా స్నేహం కుదరవచ్చు. యిద్దరు పల్లెటూరి పడుచులే. పూర్వసాంప్రదానాల్లో పెరిగిననాను. నాగరికతాభావాలు వెతకినా కనపడవు.

సర—పరిచితునివలె నా భార్య గురించి మాటాడుతున్నావు. నా భార్య అంగడివలె గాదు.

భ—అదిగో. ప్రతిమనిషి ఆపదంగానే తలస్తాడు. కాని మన శ్రీ లలో వ్యక్తిత్వ మెక్కడుంది. అందరూ రమారమి ఒకటే టైపు. అందులో చిన్న భేదం ఒకటుంది. అది నీతివిషయం. నీతిని అనుసరించినవారు అందుకు వ్యతిరేకంగా నడిచేవారు. ఈరెండు ఒక

చెట్టు కొమ్మలే. ఏకొమ్మకు ప్రాముఖ్యత లేదనవచ్చు. ఒకవిధమైన ధైర్యం కొందరికుంది. కొందర కదీలేదు.

సర—మన పరిస్థితులలో దేనియందు నీకభిలాష ఉన్నట్టు కనపడదు.

గృహస్థాశ్రమం కొన్ని యందిపాఠాలు నీకు బోధిస్తుందిలే.

భ—నేకోరేడి అదే. నాభయం ఏమిటంటే తుదకు ఈ ఆశ్రమంగూడ గొడ్రాలిగా తయారయి నా ఆశను భంగం చేస్తుందని

సర—మన స్నేహితుడు జగన్ మోహను యింగ్లండుకు వచ్చేవారం వెళుతున్నాడు. ఆస్సఫ్లో చదువుతాడట. తరువాత సివిల్ సర్వీసుకో, బాటుకో చదువుతాడట. నితో చెప్పమనికూడా చెప్పాడు.

భ—అసృష్టవంతుడు. పాశ్చాత్యనా కళాపండిత్వముగా అనుభవించవచ్చు. కాని క్రొత్తయూర్గాలు కృషి చెయ్యడంలో అభిలాష కలవాడు కాదు. శ్రమలేకుండా కాలంగడడమే అతని సూత్రం. యితన్ని మార్చగలిగితే పాశ్చాత్యసంఘంలో జీవితసారం ప్రబలి ఉండి మెచ్చవచ్చు. అచ్చటి విద్యయొక్క శక్తిగూడ గ్రహించగలం. ఎంతకాలం యింగ్లండులో చదువు. నీకు తెలుసా.

సరి—నాలుగుసంవత్సరాలు వట్టునట. సికిలు పాసవుతాననే నమ్మకం అతనికి లేదు.

భ—అతనికి లేకపోతే, అతన్ని పరీక్షించేవారి కంఠకంటా ఉండదు. చివరకు ఈ బారిష్టర్ల సమూహంలో చేరి నీకు పండితిన్నేహితుడవుతాడు.

సరి—నీకుమాత్రంకాదా. అడగడం మరచాను. ఎవరవద్ద పోవే శించావు, ఎప్పటినుగా.

భ—ఎప్పటినుగొడవ నాకు లేదు. లానర్ల సెలవు పున్నుకున్నాను. ప్రస్తుతస్థితిలో నావంటి విమర్శనాపురుషునికి నీడరివృత్తి సరి

కాదు. పూర్వం అభిప్రాయాలయందు నిరాటంకమైన కారణం ఉన్నవారే వీడరిలో నెగ్గగలరు.

నర—అయితే యిప్పుడు వీడరి చేస్తున్నవారంతరికి అలాంటిగారవం ఉన్నదా. ఉదాహరణార్థం ఏదో ఒక వృత్తి అవలంబించాలికదా. భ—యిప్పుడు ప్రత్యేక కృషి ప్రబలి, ఎవరివృత్తి వారి జీవితాన్ని, ఆవృత్తి ధర్మమైన ఆకారంలో మారుస్తున్నది. అందులో వీడరి జీవితాన్ని పరిపాలిస్తుంది. అన్నివిషయాల్లోను, యింటివిషయాల్లోగూడ నాలాంటివాన్ని కలతపరుస్తుంది. అంతేత దాన్ని విడిచాను.

నర—అయితే యేమి జేస్తావు.

భ—యింకా నిశ్చయంలేదు. మూడుపార్లు బ్యాంకులో ప్రవేశిస్తాను. ఏవో కొన్ని సంఖ్యలు కలిపివెయ్యడం కొట్టివేయడం, పెద్ద ఉద్యోగం వస్తే అది ఉండదు. గుమస్తా దస్కతు చేయమన్న చోట చెయ్యడం. నెల అయేసరికి జీతంపుచ్చుకోడం. మన చిత్తం వచ్చినట్టు బ్రతకడం. అభిలాష ఉన్నవనులు చేయడం. అది నా జీవితవిధానం.

నర—బాగు! బాగు! నీ యజమానులను నేవించేవిధం యిదేనా.

భ—వారికి కావలసిన దే. యంత్రంలాగు నియమించిన పని చెయ్యడం. అంతకు మించి మన తెలివి ఉపయోగించి, మార్పు లేమయినా సూచిస్తే, త్వరలో ఉద్యోగంనుంచి తొలగించేమార్గం చూస్తారు. ఎందుకంటే, అలాంటి స్వతంత్రాలు కింది ఉద్యోగస్తుల కిస్తే, వారికే ముప్పు వస్తుందని.

నర—చాలా సమంజసంగా చెప్పావుగాని మనకు అట్టిది ఆదర్శ నీయమా?

భ—బాంకువని కింతకంటే ఆదర్శమేమిటి.

సర—నరే మనం ఎప్పుడు తిరిగి కలుసుకోడం. యిప్పుడు పరశువాళం పెల్లి హుజూరువారిని అహ్వనించడానికి కొన్ని యేర్పాట్లు చెయ్యాలి.

ధ—జగన్ మోహను! మన మంతా కలిసి కోమలవిలాసలో విడిచి పోతుంటుంది. రేపుకయం మా యింటికి రా. అక్కడ ప్లాను తయారుకేదాం. యికా ఎవరైనా ప్రభుత్వం తీసుకురా. యిప్పు డక్కడికి!

సర—ప్రిన్సి కేసు పెల్లి కారాగారానికి బిగించి యింటికి పోతా.

ధ—సర్ గుడ్ యీవినింగ్. నేనింకా కొంతేపు బీదినాటకం చూడాలి.

(చెరియొకవైపు నిష్క్రమణ - తెర.)

సీమ 1v

(భట్టమూర్తి యిల్లు. తలినెండ్లి విడిచి ప్రత్యేకముగా నివసించును. అందులో దాగియుండుచును. కోడల చిత్రపటములు. గది మధ్య చిన్న బల్బు. అందుపై పూవులుగల పాత్ర. యిరుప్రక్కల పోఫాలుండును. భట్టమూర్తి పేపరు చదువుచుండును.)

సర—(చిరువ్వుతో ప్రవేశించును) గుడ్ మార్నింగ్ మూర్తి.

ధ—గుడ్ మార్నింగ్. ఏమిటి చూకులాసాగా ఉన్నావు. ఊసుపోక పేపరు చూస్తున్నా. ఎడ్వర్టైజ్మెంట్లు, (Advertisements) హత్యకేసుల రిపోర్టులు, కొంత రాజకీయపుచెత్త తప్ప మరేమీ కనపడవు. యీ పేపరు చకవడం ప్రియర్ వేస్తు.

సర—అప్పుడే ఖండించడం ఆరంభించావు. రిపోర్ట్ తప్ప నిహిలిస్టులే నాకు మతగురువులు. మీరు మొన్న మా యింటికి వచ్చినందుకు తిరిగి మే రుద్దరం మీయింటికి వచ్చేం.

భ—యిద్దరు యేమిటి.

న—మా శేషు కొంచెం సిగ్గు పడింది. వరాండాలో నిలుచుంది.

(కొంచెము సకిలించును.)

భ—ఏమిటి. మీకు గూడా ఘోషామతం అబ్బుతుందే. మహమ్మదీయుల ననుసరించి కొంగులు హిందువులు ప్రారంభించేను. ఆకొంగుమతం అందరిని ఆకర్షిస్తుంది. స్త్రీల కిదొక కొద్దిసంకల అన్నిటికంటే కఠినమైంది. నూటల్లో ఒడిపోతున్నాం. శేషమ్మ గారిని తీసుకురా.

(నరసింహం వారి వెనుక మూర్తి ఎడనుద్వారావైచు పోవుదురు. తిరిగి వత్తురు. శేషమ్మ ప్రవేశం. చామనచాయ, కార్లను, చేతులను, మెడలోను పూర్వపు ఆధరాలు. చిన్నవయస్సే కాశెవిగిచీర కట్టు.)

భ—కూచోండి శేషమ్మగారు. (అంగులు కూచుండును) మమ్ములని పరాయివారైగా భావిస్తున్నాను. అనుకుంటే యింతో ప్రవేశించరు కాబోలు.

శే—లేదండి యితను లెవరయినా ఉన్నారేమోయని సంకోచించారు. యాయగూడ చూసి వస్తానని ముందుగా వేశాను.

భ—నరసింహం! యిగూడ నీతిచ్చే. నీకు సూతనవిధానాలు ఎంత బోధించినా యీ అనాగరికత నుండి తప్పించలేక పోతున్నాను.

న—నీ భావాలన్ని నచ్చినట్టే ఉంటాయి. కాని ఆచరణలోకి మార్చిం తేలేను. అది లోపమే గాబోలు. కాని ఈవిషయంలో—స్త్రీలు పరపురుషులుండే చోటికి నిర్భయంగా తోసుకు రావడం, వారి కుండే సహజమాధుర్యాన్ని మలినం చేస్తుంది.

భ—స్వేచ్ఛగా సంచించడం మోటుతనమా. ఏమూడి శేషమ్మ గారు మీ అభిప్రాయం ఏమిటి.

శే—నాకేమి తెలుసునండి. పూర్వపథ్యముల్లో పెరిగిన దావను. వాటి ననుసరించడమే సులభంగా కనుపడుతుంది. ఈచర్చలతో స్త్రీల కేమివని. కమలమ్మగారేం జేస్తున్నారు.

స—మూర్తి మాటలసంగడిలో అన్ని సున్నాడు.

భ—యింగ్లీషుచెప్పే దొరసాని వచ్చి కి. చదువుకుంటుంది. ముగిసిం గనుకుంటా.

స—అయితే మునుకు తొందర పెట్ట వద్దు.

భ—అదిగో వస్తుంది. మన సంభాషణ శబ్దం విన్నవడింది కాబోలు (ఎడమవైపుకు చూచును. కమలమ్మ మెల్లగా ప్రవేశం. మంచి రంగు. కోరిన చక్కోముఖం. కొంచెము పొడుగ్గి. ముగ్ధమన) మీ స్నేహితురాలు జేషమ్మగారొచ్చారు.

క—(జేషమ్మనొకడు పోయి ఏనుండి మున్నాళ్లకా గావడం. తీరు బడి లేడు కాబోలు.

శే—తీరుబడి లేకేం. ఏమని ఉంటే. భోంచేయడం ఏదోపోవడమే కదూ. మావాని కేసు వెళ్లగాం కేసు వెళ్లదాం అని కాలయా పన జేసేను.

భ—అసింహా! చూశావా మందులో చూడ నీజేశవ్వు. స్త్రీలకు సవాజుగా ఆరోగ్యవంతులై ఉంటాయి. మునుకులే వాటిని ఆటంక పరచి—

స—అయితే స్త్రీ మునుకు స్థానాలు మార్చివేసి స్త్రీలకే పురుషుల మీద అధికారం యివ్వ గూడదూ?

భ—అది మరియొక విధమైన గాననశ్చరిం. ఎరరి న్నతంత్రం వారి కిచ్చే ప్రియత్నం చెయ్యాలి. సకేగాని మనం మేడటూడకు పోదాం కా. యిప్పట్లో మన స భాషా ఆడవాళ్లకు సుచించదు. వారి సంభాషణ మనకు సుపించినా మనం దగ్గర ఉంటే మనసిచ్చి

మాటాడకు. అంచేత ఎడబాటు తేలియన్నరం. కా— (కుడివైపు నుంచి భట్టమూర్తి నరసింహం నిష్క్రమింపుగా)

శే—మీయిల్లు ఎంత అందంగా వుంచారు. కళ్లకు ఆనందంగా వుంది. మీ వారికి చక్కని వస్తువు లంటే చాలా అభిలాష. నీవంటి చక్కని దానపు భార్య వైనావు.

క—నా చక్కడసంతో ఆయన తృప్తి పడినట్టు కనపడకు. ఎంతనేపు నన్నొక కొత్తమనిషిగా మార్చివేయాలని ప్రయత్నమే. నామాటలు, దుస్తులు, ఆచారాలు, సుమలు, ఏమీ వారికి నచ్చినట్టు కనపడదు.

శే—నీమీఠుంజే ప్రేమచేతనే మరింత విలువైన వస్తువుగా చెయ్యా లని వారి అభిప్రాయం. స్త్రీ అవస్థలను గురించి నాతో ఎప్పుడు ముచ్చటించే వారు.

క—నరసింహం గారికి కూడ ఈ అభిలాష పట్టు పడిందా.

శే—మూర్తిగా లంటే ఆయనకు విపరీతమైన ప్రేమ. అంతే. నాకగ్గర ఈనంస్కరణ విషయాలేమీ మాటాడను. ఏదో గృహకృత్యాలు తీర్చుకోవడంకో మాఫీ అవుతుంది. మా మేనమామ కొడుకు ఒకడు ఈమధ్య వచ్చాడు. దేహంలో స్వస్థశరీర యిక్కడ వైద్యుడగ్గో మందు పుచ్చుకోడానికి. ఆయనికి పరిచర్యతో సగం కాలం అవుతుంది. మావాని గూడ ఉగ్రయం, మధ్యాహ్నం వారిని డాక్టర్ల యిళ్లకు వెంబడించడంతో సోపానుంగి.

క—బంధువులకు కష్టం వచ్చినప్పుడు సహాయం చెయ్యవద్దా!

శే—వద్దనను. కాని స్వంతపని ఎప్పుడు చూస్తారో నాకు తెలియదు. అడిగితే ఒక సంవత్సరం యిలా తిరగడం తప్ప యింకేమి లేదంటాను. నా కొడుకమ్మా వారివ్వం. నాకేం తెలుసును.

క—మావారైతే అది తెలుసుకోనే వరకు బోధించి బోధించి, కథలు

చెప్పి పద్యాలు చదివి విడిచి పెడతాను.

శ్రీ—మాటలవల్ల రాజ్యాలు జయించగలరు. యింగ్లీషువారు సామ్రాజ్యాన్ని పార్లమెంటులో అన్ని విషయాలు చర్చిస్తూనే పరిపాలన చేస్తారని నాతో చెప్పారు. మీరుంటి విషయాలు ఎలాగు జరుగు తున్నాయి.

క—యింటి పనులతో నాకేమి సంబంధం లేదు. అన్ని పనులకు ప్రత్యేక నాకర్లను నియమించారు. వాళ్ళమీద యజమాని మా వారే. యింకా చాలా విషయాలు కృషి చేయ్యండి యజమానత్వానికి పనికి రానని వారి అభిప్రాయం.

శ్రీ—అయితే మరింత సుఖం. బాధ్యతలేని జీవితం.

క—అన్ని విషయాలు నేనుకోడమే నా బాధ్యత. 23 APR 1931

శ్రీ—అదేలాగు.

క—ఉదయం మధ్యాహ్నం దొసాని యింట్లోనే ఉంటాను. యేరోజు పాతం, ఆరాత్రి ఆయనికి చదివి వినిపించాలి. ఆరుమాసాల్లో పెండు వాచకాలు ముగించారు. యింగ్లీషు బావ రానిది, నవీన నాగరికత అబ్బినంతాను.

శ్రీ—యింకా యేమిటి కార్యక్రమం.

క—జంబూనాథలయ్యర్ సంగీతం, వీణ నేర్పుతున్నాను.

శ్రీ—మీకు హోమ్స్థనియం తెలుసునే.

క—హోమ్స్థనియం అంటే ఆయనకు తలకొప్పి. అదిగాక మనవేపు నేర్పించే పాటకు నృతి, లయ, తాళములు లేవని, పాట నేర్పించే విధానం బోగంమేళాల వెనకాల ఫిడేలు వాయించే వాళ్ళకు తెలియదని—

శ్రీ—ఫిడేలు వాయించే వాళ్ళ.

క—వాళ్ళగదూ తెలుగుదేశంలో సంగీత గురువులు. అంచేత యిది

వరకు నేర్చుకున్న సంతాపూర్తిగా మరిచిపో మన్నాను. తిరిగి ప్రారంభించాను. మొదట అలంకారాలు వర్ణించి, తెల్లవారు జామున గాత్రసాధకం చేసేను. బాగా పట్టుపడిన తరవాత ఏమి ననుసరించి వర్ణాలు నేర్చుకుంటున్నా.

శే—మీకంతం చాలా తియ్యనిది.

క—సహజమాధుర్యం సాధనవల్ల గాని రూజిల్లదు.

శే—మూర్తిగారి మాటలు బాగా పట్టుబడుతున్నాయి. యింకా యేమి జేస్తున్నారు.

క—మధ్యాహ్నం భోజనం తరువాత తెలుగు ప్రశ్నలు చెదుపుతాను. రాత్రి ఆయన వేపరు చూపడం ముగించి వివిధ విషయాలు గురించి మాట్లాడతాను. అప్పుడప్పుడు ఏదో ప్రబంధం గాని భారత భాగవతాలు గాని చదివి అర్థం చెపుతాను.

శే—భర్తయే గురువైనచుకు విద్య విసేసంగానే ఉంటుంది. యితర వినోదాలంటే రుచించదు గాబోలు.

క—లేకేం. ప్రితి శనివారం సినిమాకు వెళతాం. నా ప్రీక్కున కూచోని అర్థం చెపుతాను.

శే—మేము గూడా మొన్న సినిమాకు వెళ్ళాం. నూ ఆయనను అర్థం చెప్పనుంటే తెలుగులో చెప్పడం చాలా కష్టం, బొమ్మలు చూస్తూంటే చాలన్నాను. మళ్ళీ వెళ్ళాలని లేదు.

క—అర్థం తెలియకపోతే గండ్రగోళమే. ఎన్ని విషయాలు తెలుసుకోవచ్చు! ఎంతో ఆనందంగా ఉంటుంది!

శే—నేను గూడా మీతో వస్తూంటా.

క—మీవారి కిష్టమేలే. తప్పక—

శే—తనకు పని కల్పించకపోతే సంతోషంకో వప్పుకుంటాను. యింకా ఏమి జేస్తున్నారు.

క—అదివారం నేహితుల యిల్లకు వెళ్లి ఫలహారాలు పుచ్చుకోవడం. మాయింటికి వచ్చిన వారిని గౌరవించడం. తరచు సాయం కాలం బీదికి కారులో పికాసు వెళుతుంటాం. దిగి నడవమంటారు. నాకు సందేహంగా వుంటుంది.

శే—అవును. ఒకేసారి పూర్తిగా నాగరికతవస్తే ఏదైనా చిక్కు రావచ్చు.

క—ఏమిటి చిక్కు. ఈమధ్య తేనాపేటలో పువ్వుల ప్రదర్శనానికి వెళ్లాం. పట్నంలోని పెద్దవాంతా స్త్రీ పురుషులు వచ్చారు. గవర్నరుగారు వినోదప్రారంభ సంస్కారం చేశారు. అంతరితోపాటు మేము కూడ తోటంతా తిరిగి వింశి వింతలైన పుష్పసమూహాలని చూచి సంతోషించాం. మనస్సుకు మరువజాలని ఉల్లాసం యిచ్చింది. నరసింహగారు కూడ కనపడ్డారే.

శే—చూచారా నాతో చెప్పనైనా లేదు. ~~నాకు తెలియదు~~ పెద్దమనిషి కందుకీ సాతన వినోదాలని కామాను!

క—ఎవరో నేహితులతో కలిసి వచ్చినట్లున్నా ~~కీ. రిజిస్టర్ 190~~

శే—నేహితుల మీదుండే ఆసక్తిలో సకల నామీదుంటే బాగుండును.

క—మీ కేసులోను, నాగరికపుడు యివన్ని వృథాలని తలంపొచ్చి బాధిస్తుంది.

శే—జీవితంలా వృథాయే. ఏమిటి శాశ్వతం.

క—బిడ్డలుంటే మనపేరు ప్రపంచంలో శాశ్వతం.

శే—పెళ్లయి యింకా సవత్సరంకాలేదు. అప్పుడే బిడ్డలతలం పేమిటి.

బిడ్డలుకలిగి తే యీ విద్యావినోదాలన్నీ కట్టిపెట్టాలనిండే.

క—కాని యివన్నీ కింది బిడ్డలు లేకపోతే.

శే—లేనివస్తువుమీదికే పోతుంటుంది మనస్సు.

క—ఆ వాంఛయేగదా! మంచిమాన్యులకు ఆధారం. (కొంచెమా గును.) ఫలహారపు వేళయింది. రండి మాభోజనగదికి. వారికి మేడ మీదకి పంపిద్దాం. (ఎడమవంకచూచి) డాక్టరు రామమూర్తిగారు వస్తున్నారు. మీకు కూడా యాయనేగిడు గృహవైద్యులు.

శే—అవును వైద్యులుగాదు. అన్ని సభ్యులు ఆయనే చేస్తారు.

(డాక్టరు రామమూర్తి ప్రవేశం)

డా—ఏమండీ శేషమృగముకూడ యిక్కడే ఉన్నాను. మాకారా నావైద్యం మీమేనమామగారి కొడుక్కి గురించలేదు. వంశలు ఖర్చు చేశారు. ఆకుప్పుస్వామయ్యకు ఏమిజెయ్యగలిగేను. మింటి చెట్టునుండు ఈశివండంత విలువ.

క—మీ శే నాలుగుమాత్రలతో కురిచ్చిఉండును. కాని ఆ చీరలకి చమ్మీవేయించనుని యిచ్చి కెండు పొలు కావచ్చింది. ఈచీరలు కట్టుకుంటే నలుగురుంజేచోటికి తీసికెళ్ళడానికి మావారు విను కుంటారు.

డా—మీ రేచీరకట్టుకుంటే నేనున్నా ఆచీర శే విలువ తెప్పిస్తారు. అయినా రేపు క్షుణ్ణుండి తయారు జేయించి తీసుకువస్తా.

క—నామెడలోకిహారం యింకావేకమ్మి యివ్వనేలేదు. అరిచాలా కష్టమైనపని. యిదివరకెన్నడు చెయ్యలేదని కాలరూపన జేస్తున్నారు.

డా—అదిగూడా కనుక్కుంటా.

క—మరి నాజాకెల్ల మాటేమిటి. నే నేనుకొనేవి కమిజాలని, శరీర సాంకర్యాన్ని కప్పిపుచ్చి వికారంగా కనపడేటట్లు చేస్తాయని అంటారు.

డా—అన్నీ ఒక్కసారేనా. అయినా వాళ్ళకి లెక్కరిచ్చి త్వరలో తెప్పిస్తా. యజమానులెక్కడ.

క—నరసింహంగారితో మేడమీదున్నారు. ఫలహారానికి రేస్తున్నాం.

(కమలమ్మ శేషమ్మలు లేచి నిలుచుందురు.)

యిష్టమైతే క్రింగుకు రమ్మనండి. లేదా మేడమీదకు పంపిస్తాం.
దా—మంచిది మేడమీదకు వెళతా.

(దొంగలు ఒకపక్కకు వారికొక పక్కకు పోవుచుండగా—తేర)

పంపతులు

అంకిము 2

[బీచిమేరీనా 1 వ అంకిము మూడవసీనువలెనే. తోటలో ఉపయోగించే యినుపక్కా బెంచీ ఒకటి అధికము. ప్రవేశము భట్టు మూర్తి కమలమ్మ. మూర్తి చక్కని చూపుధరించి చేతిలో కర్రను పట్టుకొనియుండును. కమలమ్మ మరియొక వ్యక్తివలె కనబడును. కొత్తవిధమైన జాకెట్టు, తల పార్సీవారివలె అలంకరించుకొని, చెంకీ చీరకొంగు తలపై నిడును. జోడు ఒకటి, కేండు బంగారుగాజులు, మెడలో ఒకే హారము.]

భ—ఈ బీచి లేకపోతే యీపట్నం యేం గానుసింది. చెంద్రుడు లేని రాత్రి.

క—బీచిని బట్టియేగా పట్నం యేర్పడింది. పట్టణ నిర్మాణము తెలియక పురపాలకసంఘాలు తగిన చూర్పాలుచేయక అడ్డరిడ్డంగా పెరిగింది.

భ—అవును. వస్తువుయొక్క ఆకారం దారి జూపించేవాని నిపుణత్వములో ఉంటుంది. చూడు మనకు వివాహమై అయిదు సంవత్సరాలైంది. అప్పుడు జూచినవాళ్లు నిన్ను మధ్య కలుసుకోకుండా యిప్పుడు జూస్తే పోల్చునేలేరు. మరియొక వ్యక్తి పై పోయేవు.

క—ఇదంతా మీ నిపుణత్వమే. కుమ్మరివానిచేతిలో మట్టివలె మీరు కావలసిన ఆకారంలోకి మార్పుకొన్నారు.

భ—నుసపిని మట్టితో సరిపోల్చడమా పైమాట్టులకంటె లోమాట్టులు విలువైనవి. దేహ సుఖములకంటె ఆత్మసుఖములు హెచ్చైనవి.

క—నా ఆత్మనుమాత్రము చూర్పలేదా అయ్యే గొప్పమార్పు. విద్యావంతురాలుగాచేసాను. ప్రపంచసౌఖ్యాన్ని కళల సందేశ పూర్వంగా గ్రహించడానికి తగినశక్తిని సమకూర్చాను.

భ—నేను కొంతశ్రద్ధతో శ్రమపడి ఉండవచ్చు. నా బోధనలను గ్రహించి వివిధాంగములోకి తెచ్చే ఆస్మశక్తి నీలో ఉన్నది కాబట్టి నాకోరిక ఫలించింది.

క—సన్నేగాదు. మీలో సహవాసం చేసేవారి సంఘిని మంచి నాలుగైతూనే యుంటారు.

భ—అదేమో. నేను పూనుకొని చేయలేదే. నీ విషయములో మాత్రం ప్రేమ సాంధ్యము కాబట్టి సంకల్పంతో కూడుకొని యుంది. మిగిలినవి అకారణ ఫలితాలు.

క—కాగణములేకుండా ఫలితము కలుగదే. అన్నిటికి ప్రేమయే ఆధారం. మీకున్నేహితున్ని పరిశీలుకున్నా కూడ ప్రేమిస్తాను.

భ—విజ్ఞప్తివ్రేనుకు కాగణం ఉండదు. అయితే అది పరిపూరితమైనప్పుడున్నే నిష్కలంగా మిప్పిస్తాయి.

క—ఇంగ్లండునుంచి మొన్న నే తిరిగివచ్చిన జగన్మోహన్ గారుకూడ మీశిష్యులగుములో చేరి ఖిన్నా లే. మొన్న గోక్లే హాలులో శ్రీ స్వాతంత్ర్యయాన్ని గురించిన డిబేటులో మీ పక్షమే వాదించారు.

భ—శిష్యులుకాదు. స్నేహితులు. నాకు అతినికి చాలా విషయాల్లో ఖిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కాని సాత్త్వికతసంఘటనలను గురించి బాగా తెలుసుకొన్నాను కాబట్టి శ్రీలక్ష్మి స్వతంత్రం మనలో చాలాదని నాలో ఏకీభవించాడు.

కమ—అదేకను ముచ్చటగా నాగా చెప్పతారు. మనయింటికి టీకి వచ్చి కెండు వారా లైంది. తిరిగి పిలువరాదూ !

—క్రొత్తగా వచ్చాడు. అతని కాలనుండా విందులతో నిండి పోతూంది. ముచ్చటైన విషయాలు చెప్పించడానికికూడా సావకాశం లభించడంలేదు.

కమ—అలాగో దూరంగా ఇటువైపు వస్తున్నాడు—జగ్గోహన్ గారు.

భ—ఎక్కడ (కమలం చూపినవైపు తేరిచూచుచు) ఏది ఎంత సూక్ష్మస్పృష్టి. చిరవరిచితుణ్ణి నేనుకూడ యింతదూరంనుంచి పోల్చలేనే.

కమ—అయన్ని గురించి యిప్పుడే మాటాడుతున్నాం. అంచేత నిజ సూపాన్ని సులభంగా గుర్తించేను. (ప్రవేశము జగ్గోహన్. కొంచెము పొడుగది. చామనచాయ. చక్కని పూలు. దొరటోపీ చేత పట్టుకొనియుండును)

జగ—గుడ్ యీవినింగు మూర్తి. గుడ్ యీవినింగు కలమ్మగాను.

కమ—భ—(ఒక గొంతుతో నీకునవ్వుతో) గుడివినింగు.

కమ—చాలాకాలానికి మీ నిర్భయం. కాని యీలాగ అకస్మాత్తుగా కలుసుకోవచ్చుచుండే ఉల్లాసంగా వుంటుంది. నునకు తెలియకుండా ఉబ్బి స్తించేవే ఆనంద నాయకాలు.

జగ—మీ ముగిపురిలో యెవరుమాటాడినా ఒకవిధంగానేఉంటుంది. స్త్రీపురుషులు వ్యతిరేకకోణాలు ఆక్రమించినపుడే ఆకర్షణ మొచ్చుంటుంది.

భ—అది మొగట్లో ఉండవచ్చు. కాని అనువాగంగల దంపతులకి కొంతకాలానికి ఒకరిగుణా లొకరికివచ్చి సమాసమగు చిహ్నాలు పుడతాయి.

జ—ఇది అనుభవవేద్యం. నాకు యింతలో తటస్థించకూడదు.

భ—ఏమిన్నేహితుల్లోమాత్రం ఒకరి గుణాలొకరి కబ్బడంలేదా.

జ—అలాగైతే ప్రశ్నేకన క్రిత్య కృషి ఏమాతుంది.

భ—దాన్ని పోషించడం యీ సమ్మేళనకు భంగకరంకాదు. ఒక

గొప్పవ్యక్తి తను మనో బలంవల్ల ప్రపంచ పరిస్థితుల్ని మార్చి

వేస్తాడు. మతస్థాకులు అలాంటివారే—జీసస్క్రైస్తు, బుద్ధుడు.

జ—మతములే నాకు ఇది తెక్కున. ప్రవేశం అంతకంటే సున్న.

కమ—నున దేశంలో మతమే సంఘటిచనానికి ముఖ్యవిషయమని

గంభీరవాక్యాలు పలుకుతారే.

భ—కావచ్చునని దా' ఇంకయోగం జీవిత సంచర్యుని నడిపించగల

శక్తినిబట్టి ఇంకబుంది. మన వేదాంతప్రబోధాలకి లోకకవ్యాపా

రానికి బాధిగా సంబంధంలేదు.

కమ—అట్టి సంబంధం కలిగించడానికి ప్రయత్నం చేయరాదా.

భ—ప్రయత్నంవల్ల కొంపాగదు అని మతప్రబోధనలో అంతర్గతమై

ఉండాలి. యీ చర్చ మోహనీకు ఇచ్చించినట్టు కనబడదు.

జ—ఇచ్చించకేం. మీకు ఏవిషయముగూర్చిమూలగాడినా జీవకళలతో

చింపుతారు. ఇన్నరాత్రి మోగి క్లబ్బులో దాన్సుకి రాలేదేమి.

మన న్నేహితు లంతా మీలోనం కని పట్టుకున్నారు.

భ—మా నాన్నగారి యింటికి వెళ్లేం. వారే చూకున్న బంధువులు.

జ—ఎలాగైనా తప్పించుకొని రావలసింది. కనులమృగారికి దాన్నిం

గులో ప్రవేశం లేదుకాబోలు.

కమ—బాగుబాగు. ఇప్పుడే మా బంధువు లంతా పాశ్చాత్యపద్ధ

తుల్ని అవలంబించామని దొంగిల మైపోయామని నిరసనభావం

చూపిస్తూ మా యింటిక్కుడా రావడం మానేసేను.

జ—కొంత గొడవ తగ్గించని సంశోషించవచ్చు. ఈ బానిసత్వంవల్ల

ఏమిటి ఉపయోగం.

కమ—పూర్వం చాలా లాభముండేది. జాతీలో ఐకమత్యము, ఒకరి కొరకు సహాయము చేయడం, విధిగా యుండేది. ఇప్పుడు రుగిలిన దిసూ యొక్కటియే.

జ—కొంచెము కోపముతో అట్టి సంఘాన్ని త్వరలో నశింపజేయడానికి ప్రయత్నించడమే మన విధి.

భ—కేవలము కోపంవల్ల మన భావాలు ప్రబోధం చేయలేము. శాంతంగా ఆచరణలోనికి వచ్చి చూపించాలి. మొదట అకారవం కలిగినా, ఓడిపోయినా, వాసిలో జీవశక్తి యుండియుంటే తులకు ఫలిస్తుంది.

జ—మీరు తొందరపడవేయలేవుకదా. ఈ బల్లమీద కూర్చుని చల్లగాలి పీలుస్తూ మాట్లాడదాం రండి.

(అంతకు—బల్లమిది కూర్చుంటుంది. మధ్యను కదులమల్ల)

జ—ఇంత విశ్రాంతిని వీరి ప్రపంచంలో యెక్కడా లేదు.

క—ఒకేవిధంగా ఉండిఉండేతరకంటేకి విశ్రాంతిలేదు. విశ్రాంతి అంటే ఒకవైపు సముద్రాన్ని ధిక్కరిస్తూ యింకొక ప్రకాశముగా ఉన్న తీరం ఇంకొకంటే అంతగా ఉండాయని నా ఉద్దేశం.

భ—గొప్పించలేనంత వైశాల్యం వల్లనే విశ్వం ఆశ్చర్యము కలిగజేస్తుంది. అయొక విధమైన సాంస్కృతికం.

క—విశ్వం వల్లలోనూడ జీవశక్తి యుండుంది. మీ విశ్వం అంత విశాలంగా ఉంటే ఆశ్చర్యపడితే నేను యీపువ్వు యింతచిన్నదైనా చెప్పడాని సాంస్కృతికముతో తాండవిస్తూంటి అని నాతో వుండతాను. ఏమంటారు జగన్మోహనగారు.

జ—మీరు చెప్పిందే బాగుంది. ఫ్రాన్సుదేశపు పశ్చిమ తీరంలో చిన్నచిన్న పట్టణాలున్నాయి. యెండ్రాకాలంలో యూరపులోని

ధనికులంతా విరోధార్థం అచటికి వెళతారు. ఆనముద్రతీరం చిన చిన్న కొండలతోను, రమ్యమైన ఆకాశాలతోను హృదయరంజకంగా కనబడుతుంది. ఆపరిజ్ఞేశాన్ని నివారా అంటారు.

క—ఎవరీ చక్కనివే. అక్కడి విరోధాలేమిటి.

జ—ఒక్కొక్కడొక్క ఒక్కొక్కందుకు ప్రసిద్ధి. అంగడినీ సంతోషపరచడానికి విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తారు. సాధారణంగా నాలుగురైదుగురు కలిసి యీ కూతల్ని సాస్తారు. స్త్రీ మగములు గంటలలా సముద్రంలో స్నానముచేస్తూ, ఆననూయాన్ని వివిధమైన జలక्रीడలు సలుపుతారు. ఈ వాన ఒడున అడుకు ప్రత్యేకంగా నిర్మింపబడిన చిన్న కుటీరములలో విశ్రాంతి సొంది అల్పాహారము భుజ్యకొని యెవరికిచ్చిన విరోధాలకి వారు వెళతారు.

క—వెంటా విరోధాల్లో ను భ్యమైనది.

జ—నాటకాలు, సినిమాలు, స గీతాలు.

క—అవి ప్రతిపక్షంలో ఉన్న వేదనా.

జ—విజమే కాని మంచి చిత్తవలె ఏ ఏర్పిస్తాయి. రాక్షసు పెద్ద హలాటల్లో ఉద్యానాలలో దాస్యలు యేర్పాలు చేస్తాయి. చక్కని గ్యాలరీలు సంగీతము ఉంటుంది. అతి సుదైవ సాధనాలు భూత్తూ ద్రాక్షురాలు స్త్రీలూ స గీతాన్ని ఆనూహ్య యవ జులు స్త్రీ ముచ్చ సౌఖ్యము సర్వవలెనూ. వీటను వింత వింత రంగుల దీపాలతో అలంకరించి నేనూనూడ చిత్ర విచిత్రమైన కుస్తులు ధస్తాయి. కొంతనే ఎచట కూచోనేనికి యిది స్వర్గలోకమా, సుధర్మలోకమా అని మనస్సుకి వోస్తుంది. ఒక విధమైన ఉన్మాదం వస్తుంది. ఇంకేం చెప్పను. భూమూర్తిగారి ఎలె కవిత్వ స్రవేళం లేదు. లేనియకల బాగా చర్చించియుండును.

క—ఉహా పరిపంచచిర్మాణానికి నూడ స్వానుభవపు పునాది ఉం

జాలి గదా. అది లేనిది విచ్చివాని ఉపాలువలె ఉంటాయి.

భ—“రవిగానవి వో కవిగాంచును గదా” అని చెప్పేరే.

క—మీరే చెప్పేను. అది ఉత్పేక్ష అని కన్యోహన్ గారి వర్ణన కవిత్వ రచనకు మించి యుంది. ఏనుండి అట్టి వినోదాలు ఇంగ్లండులో లేవా.

క—లేకేమి. బ్రైటన్ మొదలైన సముద్రతీరపు పట్నాలు కేవలం వినోధార్థమే నిర్మించ బడ్డాయి. లండన్ నగరము నుంచి ప్రతీ ఆదివారం అనేకులు వెళతారు. పైల్లలో స్థలముండదు. రోడ్లు మోటారుకార్లుతోను, బస్సులతోనూ, నిండి పోతాయి.

క—చారంతా ధనవంతులు కాబట్టి తీసుబడి యుంటుంది. విచ్చలి విడిగా ఖర్చుచేసే సామర్థ్యం ఉంది.

క—మనదేశంలో గూడ ధనికులు వేసవే ఉన్నారు. వారి కీతలం పులు లేవే. దేశముయొక్క పరిస్థితులు ఆ దేశస్థుల సాంఘిక సంకల్పాన్ని బట్టి యుంటాయి.

భ—ఒకని సంకల్పమువల్ల గూడ దేశము మారిపోవచ్చు. వెపోలియన్ చక్రవర్తి తన సైనికులందరినీ తన మనోబలముచే నింపగా చిన్న భటుడుగూడ మూర్తిభవించిన యుద్ధ దేవుని వలె పోరాడేవాడు.

—అవిధంగానే కొందరు సైనికులు మూర్తిభవించిన విశిష్టవంశలాగు పరుగెత్తుతారు.

భ—అది వారి సైన్యాధిపతిని బట్టి. కాని నీతో ఒక విషయం చెప్పాలి నాన్నేహితు వాకడు వీరరసప్రధానమైన నాటకాన్ని రచించాడు. దానిని మాయింట్లో ప్రదర్శించా అనుకొంటున్నాను. మీరకూడ పాత్ర ధరించాలి. ఏమంటావు కమలు.

కమ—ఓను. అందులో విజయమూర్తాంకుని పాత్ర వీరికి బాగా కుడు

రుంది.

■—నాకు సంగీతం లేదు. ఇంగ్లీషునాటకాల్లో వేషము వేసానుగాని తెలుగుంటే భయం.

భ—ఈ నాటకంలో సంగీతం లేదు. ఈమధ్య పంచనాటకాలు వృద్ధి చేసే తలంపుతో ఒక చిన్న కమిటీ ఏర్పాటు చేసాం. అవి సంభాషణాభాషలో రాయటం, పద్యాలు పాటలు లేకుండా కేవల కల్పితాలై యుండాలి. అంతే నిబంధన. అయితే అట్టిది పట్నంలో ప్రవర్తించడానికి తగిన ప్రోత్సాహం లేదు. కొందరి స్నేహితుల ప్రోత్సాహంమీద మా యింట్లో చిన్న స్టేజ్ ఏర్పాటు చేసాం. ఎవరైనా కొత్త నాటకం వ్రాసి మన కిస్తే కమిటీవారి కంగీకరిస్తే ప్రవర్తించడం. ప్రేక్షకులు ప్రశంసలు మనమే.

■—చాలా వినోదంగా యుంటుంది. నాకు చిన్నప్పటినుంచీ నాటకంంటే అభిలాష.

కమ—అయితే ఆ పాత్ర ధరించడానికి ఒప్పుకొన్నట్టే. ఈవిధంగా నైనా మా యింటికి తరుచు వస్తూఉంటారు.

■—మీవాటి విద్యావంతులైన స్నేహితుల సాంగత్యం నా కిచట వొరకడం ఏమీగను. అదీగాని మీ పాట విచారని కుతూహలంగా ఉంది. ఏమిటాడ యింపుగ వాయిస్తారట.

కమ—సంగీతం అంటే యిష్టం లేనట్టు యిప్పుడే చెప్పేతే.

■—నాకు రానిది చెప్పేయగాని అందులో దుబి లేదనికాదే.

కమ—మీ కిష్టమైనపుడు రావచ్చు అంత గొప్పపాట కాదు.

అయినా—

■—ప్రతిదినం వస్తాను మీ కభ్యంతరం లేకపోతే.

భ—నూ ఉభయులకూ సంతోషమే. సరసిహం సంపతులుకూడ లేపానారు. మీరూ వస్తే నాటకం చదివి వినిపిస్తా.

అలాగే.

(ఈ సంభాషణ జరుగుచుండిగా మెల్లమెల్లగా చీకటి పడుచుండును)

భ—చీకటి పడుతుంది. మీ రెక్కడికి—మా కాసులో రండి. నిమ్మలన్ని విడిచి యింటికి పోతాం.

జ—శ్యాంకూర్య. నన్ను మాంబురోడ్డులో విడువండి.

(మొగ్గురునిని చివ్వు)మింతురు)

(వారు స్త్రీ దాటిన వెంటనే మోటారు హారన్ విననగును. అపుడు తెర.)

సీమ ii

(భట్టుమూర్తి ముంట్లో డ్రాయింగు మామ్. వెనుకగదిలో రిహార్సలు జరుగును. జగన్నాథాన్ యెడమవక్కనున్న సోఫాపై కూర్చుని సిగరెట్టును వెండి కేసునుండితీసి—కమలమ్మ కుడివైపు సోఫాపై కూర్చుని అల్లుచుండును.)

జ—సిగరెట్ (చేతిని కమలమ్మ వైపు చూపును.)

క—నేను సిగరెట్టు కాల్చునని మీకు బాగా తెలిసినా మాటిమాటికీ నాకందించవ్రయత్నిస్తాడు. పదిమందిలోను యిక్కే ఏమనుకుంటాను.

జ—సిగరెట్టు అభ్యసన ముందినుకుంటాను. లోకులమాట మీకింత పెరపనుకోలేదు. అయినా ఊమించండి. ఇకన్నదూ యివ్వను. మీకింత అరుచిఅయితే నేనుకూడ కాల్చును.

(తిరిగి సిగరెట్టును కేసులో పెట్ట సూచించును.)

క—మీరెందుకు మానడం. పొగ సహాయము లేనిదే ఆలోచనా ప్రవాహం పారదుగా.

జ—అది మోటు తనంగల మగవారికే వర్తిస్తుంది కాబోలు.

క—అయితే సిగరెట్లు కాల్చే దొరసానులు మోటువారా ?

జ—మిమ్ముల్ని ఒప్పించలేదు. (పించమూ? తనచేతి గడియారంవలక జూచి) ఏమి ఒంటిగంట కానచ్చిందో నాటకం రిహార్సలుకు.

స—ప్రకాశం సూర్యంతప్ప యెవరారాలేకు. మూర్తి వీరికోసం మోటుకూడా తీసుకెళ్లేడు మొట్ట మాయంటికివచ్చి—

క—అదినాకు తెలుసు. యాయనకొక్కరికే యీ నాటకం అవస్త. ప్రతి రిహార్సలకీ పాత్రీ ధరించే వారుండని వారియిళ్ళకు వెళ్ళి పిలిచి వెంటవేసుకొని తీసుకవచ్చి ఫలహారాలిచ్చి నటనచేతకాని వాళ్ళనికూడ, ఆహా ఏమిగాగ యూర్పుచేశావని మోచ్చరికచేసినా యింకా యెవరిపార్టువారికి కలతతానైనా రావు. అందించినా అందుకోలేక స్టేజీలో ఉన్నాడు.

జ—నేనూ అందులోనే జను.

క—టూకేం పై న్యాయధివనులు. గంభీరస్వరంతో పైనికల్ని మోచ్చ రిక్కిలా కునాటు. నాకెత్తి పజ్జించించి స్టేజీమీద గంతువేసేసరికి కరతాళ ధ్వనిలతో గొల్లునుచి కేకలతో నాటకశాఖలోని వారంతా అభివందనాడు. అంతటితో సరిగొప్పి. యాక్షంంలోనే మోక్షం.

జ—(నవ్వుచూ) మీదినాడా విన్న పాత్రీయేగా.

క—ఈనాటకం వీరసప్రధానం. కాబట్టి స్త్రీలకుదులో ప్రాముఖ్యత లేదు. పూడూడి ప్రతాపహరీయంలో స్త్రీలకు వేషంవేసుకొని నేజిమీద కిల్లోడంతప్ప యింకేమివనిలేదు.

జ—ప్రధానసం ప్రణయము అయితేనే గాని స్త్రీలకు ప్రాముఖ్యత రాదు. అంచేతే బెర్నార్డుషా ఆరసం లేకుండ నాటకాలు రచించ వచ్చున్నాడు.

క—తన ముఖ్యనాటకాల్లో మాత్రం ఆ రహస్య యిమిడ్చాడు.

పూర్తిగా లేని నాటకం సెంట్రాల్స్ లో ప్రేమ ముఖ్యపాత్ర.

జ—మీకింత జ్ఞానమున్నందుకు పాశ్చాత్యభియేటర్లు స్వయంగా చూడాలి. బ్రిష్ క్రికేట్ దేశంలో బ్రిష్ క్రికేట్ విధమగు కళాపూరితమైన నాటకాలు.

క—చాలా ఎరకూ చదవేను కాని ప్రకర్షనం చూడకుండా రసం గ్రహించలేం.

జ—అయితే నేను లోగడ మీకు చెప్పిన విషయమై యేమి నిశ్చయించారు.

క—ఏ విషయం.

జ—నేను తిరిగి పదిహేను రోజుల్లో ఇంగ్లండు వెళతాను—ఉద్యోగ ప్రయత్నమే. కానీ మీరు కూడా వస్తే యూరప్ దేశంలోని ముఖ్యపట్నాలకి పోవచ్చు. అచ్చటి విశేషాలు కనులూ చూస్తేనే కాని జీవించిన ఫలం లేదు.

క—అవును. మొన్న చిత్రపటము ప్రకర్షనానికి వెళ్లం. అందులో కళాసాహిత్యం కల దొక్కటి లేదు. పేస్పయూవరులోని చిత్రపటములు, ఇటలీ దేశపు చిత్రపటములు, సిల్వములు చూచి ఆనందించడానికైనా యూరప్ పోవలసిందే. మనదేశంలో మాజి హాన్ అవ్యాసప్రేమకు శాశ్వతపూజకమై భవనరాజమైన టాజి మహలుని గాన, అజంతా చిత్రములు గాని చూడలేదు గదా. నాకు యితర దేశాలు కూడానా.

జ—ఏమి యూరోప్ లో ప్రయాణం యొక్క సులభం. ప్రతి పట్నంలో మన స్వగృహం కంటే సమపాదుంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ నీరుగానై లేవే ప్రయాణాలు సుఖప్రేమ.

క—ప్రయాణమంటే నాకు చాలా వేడుక, కొత్తమనుషుల్ని కలుసుకోడం, రోజురోజుకొక వింత చూడడం, కొత్తపట్నాలు ప్రకృతి విశే

హల్లు కనిపెట్టడం హృదయరంజకం గదా.

జ—ఇన్ని కుతూహలమైన ఊహలు కలదానవు నాతో రాకూడదా.

మూర్తి సమృద్ధి పడనా?

క—ఆయనతో యీవిషయమై ప్రసంగించాను. నాకిష్టమైతే ఆయన కిష్టమే అని చెప్పేను. ఇదివరకు యూరిప్ దేశం బాగా అలవాటు పడినవారు గాబట్టి మీకు విలువైన మార్గదర్శకులే అన్నారు.

జ—ఇంకేమున్నది. ప్రయాణం నిశ్చయమన్నమాట. నా జీవితంలో అనేకులతో స్నేహంచేసాను అనేక సంతోషదినాలు గడిపేను కాని మనదేశం తిరిగి వచ్చినప్పటినుంచీ మీస్నేహం లభించి నప్పటినుండి నా జీవితం రమణీయమై పోయింది. హృదయానికి ఒక ప్రోత్సాహం లభించింది. ఇప్పుడు మీతో చెప్పక తప్పదు. మీమ్మల్ని రమ్మనడంలో కొంత స్వార్థంకూడా ఉంది. ఇప్పుడు మీమ్మల్ని విడిచివెళ్ళడం యేమీ మనస్కరించలేదు. జీవితం దుర్భరమై పోతుంది.

క—స్నేహితులకు మీకీ యెడలవాటు సుచించనపుడు ప్రతినిమిషం నానుభాన్ని కోగుచూ నాశరీరాన్ని ఆత్మని తనదిగా భావిస్తూ అవినీతిమైన ప్రేమతో నన్నాదరిస్తూయున్న నాభర్తను విడిచి యేలారాగలను. అదియే నాసమస్య.

జ—(కొంచెము సందేహముతో) ఆయనమాత్రం రాకూడదా.

క—ఆయన రావీలులేకని యిదివరకే మీకు చెప్పేను. మీకు తెలుసు.

జ—అనుచుంటాను. నా ఆశ్రయంలో కంగారుపడ్డాను.

క—ఆత్మతెందుకు.

జ—ప్రపంచ సౌందర్యాన్ని మానసనిర్మితమైన కళా మాధుర్యాన్ని పూర్తిగా గ్రహించడానికి మీనంటివారు జోడుగాఉండాలి.

(భట్టమూర్తి, నరసింహం, శేషమ్మ, బాక్సరురామమూర్తి ప్రవేశం.)
భ—(కూర్చుని) వీళ్ళందరినీ జతపర్చి తేచ్చేపరికి నాతలప్రాణం తో
క్కిచ్చింది. మిగిలిన వాళ్ళెక్కడ.

క—హల్లో ఎద్రపోతున్నాగనుకొంటా. ఇక నెండుంటా కాలస్యం. రిహా
ర్సలు ప్రారంభించండి. పంహారపు సమయం కావచ్చింది. అది
ముగిసి తరువా తనుకొంటే బీచిల్లు చూసుంది.

న—చూడేదామూ మొకటంకం. శేషు! యింకా నగుకుపోలేదు.
వేషం వేసి అసలు స్టేజీ యెక్కినానికి సర్దుకుంటుందని హెచ్చరిక
చేస్తున్నా.

శే—ఏమైనప్పటికీ ఆ బూడిదమాత్రం మొహానికి రానుకోరు. ఈ
వాత ఆకసునీసులో నాచేయి యెవ్వరూ పట్టుకోవద్దు. నే చెప్ప
వలసిన నాలుగుముక్కలూ గడగడ అప్పచెప్పేసి వక్క కురి
శేస్తాను.

నర—అదుగో మేం చొప్పిస్తామని నాలిగాని ఏ కిష్టం వచ్చినట్టు
చేస్తే రసాభా సవుతుంది.

శేష—అయితే నాకీ వేషంగొడవద్దనే వద్దు.

భ—అతనితో యేం లెండి. మీకు యేంకూ ఏమిగా పుంటే
అలాగే సాగిద్దాం. రండి బాక్సరుగారు. మీ మామలు వేషమే
మీ పాత్రకు చాలు. ప్రత్యేకంగా నాటకానికి వేషం వేయనక్కర
లేదు.

డా—అంచేత న న్నెరిగినవాడే ఆ పాత్రని నాటకంలో యెక్కించా
డనుకొంటా.

భ—సరే. మొకట స్టోకాన్ని చదువుతూ మీకు ప్రవేశించాలి.

(మోహన్ కమలమ్మలు తప్ప మిగిలినవారంతా లోనికి
పోవుదురు.)

డాక్టరు యేదో గొణుగుగొనుచూ తెంటాడును. మోహా
లేది నిమలమృదాసాపై కూర్చుండును.)

కమ—మనం తరవాత వెళ్లవచ్చు. మూడవఅంకంలోనేకాదూ.

జ—బాగానే కుదిరింది. మీదీ అక్కడే ప్రారంభం. ఏమిటి ప్రయా
ణం నిశ్చయం అన్నమాటనా? ఈనేర మన స్నేహితు లంద
రితో చెప్పవచ్చు. రేపు ప్రయాణసన్నాహం చేదాం.

కమ—అంత తొందర చెందుకు? సరియైన ఆలోచన యింకా కుదర
లేదు. అదిగాక మా తల్లిగారికి తెలియజేయాలి.

జ—ఎందుకు?

కమ—ఇంత దూరప్రయాణం చేసేముందు వారి యనుమతి పుచ్చు
కుంటే శ్రేయస్కరం. బయటదే రేముందు వారి నిక్కడికి పిలువ
నంపాలి.

జ—నా సంతమాత్రం ఒప్పుకోను. అది మీరు కల్పిస్తూన్న విష.

కమ—మిథ్యతో మన శీలం పని. పూర్తిగా యివ్వం లేకపోతే తిన్న
గానే చెప్పేసుండును. వార్ని అనుమతి మొదట కోరి, యివ్వ
నపుడు వేరుమార్గం ఆలోచించాలి.

జ—మీరు స్వధనంకల్పం చేస్తే యివన్నీ అడ్డుతాయా.

కమ—మీతో రావడం అంటే నాకూ యివ్వమే గాని—

(డాక్టరు రామమూర్తి ఎడమద్వారమువద్ద ప్రవేశించి అచ్చ
టనే నిలిచి)

డా—మీరుకూడా రావాలి, ప్రాప్తింగుకు యెవరూ లేరు (అని
త్వరలో నిష్క్రమించును.)

(మొదట కమలమ్మ, ఆమె ననుసరించి జగన్నాథన్ కుడి
పక్కనుండి యెడమద్వారము వంకకు పోవుదురు. రంగస్థలం మధ్యకు
వచ్చు సరికి కొంచెము త్వరితగతినో మోహను కమలమ్మను చేర

తోయి ఆమెను కాగిలింప దలంచి వెరచిన ట్లగవడుచూ తొట్టుపాటుతో ఆమె మెడపై వెనుకభాగమందు అంటి అంటని ముద్దుపెట్టును. కమలమ్మ చప్పున వెనుకకు తిరిగి చూచును)

క—అదేమిటి. (ఈమాటలు చెప్పునరికి నరసింహం ప్రవేశించును. కొంచము తడబాటుతో చెదరిన చూపులుగల కమలమ్మ జగన్నోహనులను తేరిజూచును. ఎవరునూ మాట్లాడక ఒక్క నిమిష మాగుదురు.)

స—మానీను యీవాళ రిహార్సలు లేదు. కొంచం విశ్రమిస్తా. కమలమ్మగారూ మీరే ప్రాంఘ్య చేయాలట. నూర్తిగార్కి యింకెవరి చేతా నచ్చడం లేదు.

(కమలమ్మ అంగీకారము సూదించునట్లు తలయూచి యెడమ ద్వారం గుండా నిష్క్రమించును)

స—కూర్చోండి జగన్నోహనగారు మీకాల మింకా సమీపించ లేదు.

జ—ఏమికాలం—ఇక్కడ ఉరికనే కూర్చోడం విసుగ్గా ఉంటుంది. ఆ రిహార్సర్ గొడవ చూస్తూ మీకభ్యంతరం లేకపోతే.

(జగన్నోహను తల వంచుకొని కమలమ్మ పోయిన దారి నే పోవును)

స—ఇచ్చట మరియొక నాటకం తయారగు తున్నట్టుంది. వీరి నడవడిక నాకేమీ అర్థం కాలేదు. అయినా తొంసరవడి తీర్పుకు రాకూడదు.

(డాక్టరు రామమూర్తి ప్రవేశం)

డా—రిహార్సర్ మాటకేం గాని ఆకలి వహించుకు పోతుంది. యింతలో లేలేటట్టు లేదు. మీరూ అలసినట్లు కనపడుతున్నారు. ఎవరికీ తెలియకుండా కాఫీహాటలుకు జారి పది నిమిషాల్లో

తిరిగి వచ్చేదాం రండి.

న—ఈమాత్రానికి దొంగతన మొందుకు మూర్తికి తెలిసిం దంటే చాలా నొచ్చుకొంటాడు. నాకరికి చెప్పితే వాడే కాఫీ యిస్తాడు. డా—నీ యిష్టం.

న—డాక్టరుగారూ మీగు మా మిత్రవర్తం లోనివారే. మూర్తికి నాకూ యెంత ప్రాణస్నేహమో మీకు తెలుసును గదా. మీకేదైనా సలహాకొరకు రహస్యం చెప్పితే అదెక్కడికీ పోదని నాకు తెలుసును. అయినా యీ విషయంలో మరింత జాగ్రత అవసరం. కాబట్టి పరమ రహస్యంగా ఉంచాలని నా కోరిక.

డా—అలాగే కానివ్వండి.

న—ఇప్పుడు నేను గదిలోకి వచ్చేసరికి వాల్మీద్వరూ—కమలామోహ నులు—వింతస్థితిలో ఉన్నట్టు కనపడ్డారు. ఏదో విశేషం జరి గుండాలి. నన్ను చూచి కళ్ళవళపడి గడబిడైపోయారు. నాకు సరిగా అర్థం కావడంలేదు.

డా—కళ్ళలో చూచినవారికి మీకే అర్థం కానప్పుడు నే నేమి చెప్ప గలను. ప్రతీదినం కోర్టులో అనేక వ్యవహారాలు నడిపిస్తూంటారు. బుద్ధిసూక్ష్మతకు యేమిటి లోటు.

న—దానికేంగాని మూర్తినిగురించి నాకు చాలా ఆందోళంగా వుంది. ఇలాంటి ఉద్రేకాలు పెరిగితే అందర్నీ చుట్టుకుంటుంది. మనము స్నేహితులం కాబట్టి అతనికి నిజాన్ని తెలియపర్చి జాగ్రతపడమని హెచ్చరించవలసియుంటుంది.

డా—సరిగా అర్థం కాలేదని మీకే చెప్పేను. ఏమీ లేండే తొంక రగా ఊహాప్రవాహ సహాయాన్ని లేనిపోని అనుమానాలు తెచ్చి పెడుతున్నారు. మనం కలుగజేసుకోదం, యిలాంటి విషయాల్లో హానికే కారణం. అదిగాక చివరకు చెడ్డపోతాం.

సర—అలాంటి భయంవల్ల మన పవిత్రమైన విధిని మానడమా. ఇది శేవలం పిరికితనం.

డా—ఏమి జేసినా మీ స్వభావ్యతమీని చెయ్యండిగాని నన్ను మాత్రం యిందులో దింపకండి.

సం—మీరింత భయపడతా రనుకోలేదు. పూర్వులు నియమించిన కట్టుబాట్లను ధిక్కరించడంవల్ల ఫలిత మీది. అయినా మా శేష నడిగితే కొంత మార్గం యేర్పాటు చేస్తూ.

డా—ప్రపంచ మంతా వెల్లడి చేయించాలంటే అంశాలు మంచి మార్గం లేదు. ఏకాంతంగా యీ సమస్యలని మీరు చర్చించ వచ్చు. రండి కాఫీ పుచ్చుకుందాం.

(ఇద్దరునూ లేచి యెడమ ద్వారముద్వారా లోనికి పోవుదురు. కేంకు నిమిషములుతరువాత కమలమ్మ దీర్ఘాలోచనతో ప్రవేశించును. కుడివైపు పోఫాలో కూర్చుని ఆలోచించుచుండును.

జగన్మోహన్ యేమియు జమీనట్టు ధైర్యముఖమును వహించి ప్రవేశించి యెదుటపోఫాపై కూర్చుండును.)

కమ—మీ వింతచర్యకు తగుసమాధానం యిప్పుడైనా చెబుతా రను కొంటా.

జ—ఏమి బంత కోప్పెప్పికో మాస్తూన్నారు. సమాధాన మిందుకు చీమతలకాయని యేనుగుతలకాయను చేస్తున్నారు. ఊరక హాస్యానికి.

క—నియమవిషయాల్లో యెంత చిన్న ఆక్రమణ అయినప్పటికీ గొప్పతప్పగా భావించాలి. ఆవంత సందీయకూడదు. ఇంకేమీ హాస్యంగా కనబడ్డం లేదు. అందులో స్త్రీని అనుమతిలేకుండా ముట్టుకోవడం చిన్న విషయమా.

(చిన్నముద్దులో యేముంది. అనుమతి యిప్పు డీయకూడదా.

క—మన సంభాషణ వాడు మీగుతుంది. మీకు పశ్చాత్తాప పడుతారని మీతో యీ ప్రసంగానికి దిగేను కాని తిరిగి చిల్లర ప్రణయంగా మాగుస్తారని కాదు. దీన్ని పెంచడం వృథా—

జ—తుమించండి, తుమించండి. ఈకూతం దానికే మనస్సేవాం పాడు చేయడమా. ఇతగు లెవ్వరూ చూడలేదు లెండి.

క—నా నడనడిక, అన్ని విషయాలు, అంరూ చూడ తగినవే. దానికి మనవసరం. మీచర్య నాకర్థ మగుట లేదు.

జ—జము చెబుతాను. ఆ నిమిషంలో అపరిమితమైన ఆపుకోలేని వాంఛ కలిగింది. నా మనస్సుయొక్క అనుమతి లేంజే నా శరీరం అట్టి పని చేసింది. ఇరిగిన ఉత్తేజంగా మేలుకున్నా. దానిని సర్దు పాటు చేయడం కోసం యింతవరకూ ప్రయత్నం చేసాను. సాగింది కాదు.

క—ఉద్రేకమైన వాంఛల వల్లే మనుష్యులు గొప్ప నేరాలు చేస్తారు.

మీవంటి విద్యావంతులు యిక్రిమనిగ్రహం ప్రవేశకృషిచేస్తారే.

జ—నాకు యీవిషయంలో విద్యాసహాయ ఉన్నట్టు తోచదు.

క—సరే, యింతటితో నైనా మన ఉభయులం పాసి యూరపుదేశ సంఘాము చేయడం కుతూహలం పోయిందా?

జ—దీనితో సంబంధం లేదు. అది విశ్లేషణగానే యిప్పటికీ తలుస్తా.

క—ఏమివిచిత. ఆ సంఘాతంలోని ప్రవర్తనకీ ఉపద్రావం కాబోలు.

మన యుద్ధచింతా చక్కని ప్రబంధంగాగి యింతవరకూ సాగింది.

దానిని మీ ఉద్రేకంచేత నాశనం చేసాను.

జ—ఈ ఒక్క సౌపాటు తుమించండి. దొరలలో అన్నలు తమ చెల్లెళ్లను ముద్దాడుకోరా. ఆవిధంగా తలంచరాదా.

క—అనుకోవచ్చు. కాని అది ప్రేమకారణంగా నమ్మతిని జరిగేది.

ఇప్పుడు మనం కాఫీకి పోవచ్చు.

జ—నన్ను తీసుించలేదే. మన పూర్వ స్నేహమైనా తలంచి తిరిగి నిత్రునిగా భావించమని నా కడపటి కోరిక. కొన్నాళ్లు పరీక్ష చేసిన తరువాత ప్రయాణవిషయమై ఆలోచించవచ్చు.

క—మానవ జీవితం పరిస్థితులవల్లనే కదా మారుతూ ఉంటుంది. ముందేమీ రానున్నదో నే నాహించలేను. నామ్మక్క మీయం దిపు డేమీ కోపంలేదు. ఇతర విషయాలేమీ కోచటంలేదు. నా భర్తకు తెలిస్తే యేనునునో, తెలియకుంటే యేలాగు (తటాలున లేచును యెడమద్వారము వంక పోవుచుండగా జగన్మోహన్ దూరముగా అనుసరించును. వారిరువురూ విష్కరించుచుండగా తెర)

సీత III

(నరసింహం యింటోగది. నోడలను క్యాబిండరు బొమ్మలు, రెండు కేనాన్ కుర్చీలు, ఒకకర్రకుర్చీ ఎడమకుడివక్కలను ద్వారములు. కుడివైపు నంటగది ద్వారమునుండివచ్చు పొగనుబట్టి ఉహించవచ్చును. ఎడమద్వారమునుండి నరసింహం కోర్టు కాగితము, కట్ట పట్టుకొని వచ్చేసిండును.)

—శేషా, శేషా (శేషమ్మ కుడివైపు ద్వారమునుండి పట్టువంచ మడిచిరగా కట్టుకొని ప్రవేశం.)

—ఈవేళ నేను బోజనానికిరాను. బానుకిపోయి మొదట ఈపెద్ద ప్లీడనుకి శేను చెప్పాలి. ఉదయమే శ్రమపడిలేచి అతనింటికి వెలితే యిప్పుడే అఫీసుకి పోయాడన్నారు. పొలోమంటూ అక్కడికి పోవాలి. భోం చేయడానికి యింకా వేళ కాలేదు. బానులో భోం చేస్తాను.

శ్రీ—మీకు సమయం చిక్కినప్పుడల్లా యితరచోట్లనే భోం చేస్తారు. ఇంటి భోయనాగంటే హాటూ భోజనం రుచి. నావంటంటే మరీ రుచితక్కువ.

న—ఎవడూ యీలాంటి మాట్లాడ తావు. సగా చేసినపుడు మెచ్చు కొనేవాణ్ని కాదా.

శ్రీ—సంవత్సరాల కొకసారి. ఇప్పుడు పెద్ద ఫీడకు మీరు బోధించక పోతే కేసు తెలియదు కాబోలు.

న—అంతా ఒకప్పుడు. మేము బోధించేలేదూ, వాగ్రహించేదీ లేదు. పార్టీలను సంశోష పరచడానికి వార్ల వెనకటిగి దీర్ఘాలోచన చేసికట్టు నటిస్తూ చేసు లెక్కవేస్తూ ఒక్కొక్క విషయం చర్చించి ఖండించి పాకేస్తాం. కోర్టులోకూడ పక్కన కూర్చుని తుమ్మెద లాగు వార్ల చెవిలో కేసు జరిగినంతవేళూ ఘోషచేస్తూనే ఉంటాం. కొంతమంది నీరాయుడు జడ్జిలు వార్లమీద పడినపుడు వెనక్కి తిరిగి నూమీద పడతారు.

శ్రీ—ఎవడూ తొందరపడుతే అంటారు. సంపాదనేమీ కనపడదు. ఆ కనులమ్మగారికిన్న హాటూలాంటిది చేయిస్తానని మూడు సంవత్సరాలనుంచి చెబుతున్నారు. అంతే.

న—ప్రీడరీ అయిదు సంవత్సరాలనుంచేగా చేస్తున్నాను. అదింకా ఆరంభం అన్నమాట. చిరకాల జీవితే యీ వృత్తి నమపాటుం. ఢిల్లీమూర్తి వార్ల బ్యాంకు తరపున కొన్ని కేసులు యిప్పిస్తా నన్నాడు.

శ్రీ—ఏమిటి! నిహర్షుల కోజన అంత ఆందోళనగా కనపడ్డారు!

న—ఆ విషయమై నీతో మాట్లాడ తలంచుకోలేదు. (కొంచమూగి అయినా యెత్తుకున్నాం కాబట్టి—కమలమ్మ వ్యాపారం సవ్యంగా లేదని నా అభిప్రాయం.

అభిప్రాయంతో లెక్కేరుటి. నవ్వంగా లేకపోవడం
యేరుటి.

న—నే నొక చిన్న ప్రకర్షనం చూచాను. జగన్మోహన్ కు ఆమెకు—
ఏదో జరిగినట్లు నాకు విశ్వయంగా తోస్తుంది.

శే—నే నేమీ నమ్మను. ఇలాంటి ప్రసంగాలు మానండి.

న—నాకుమాత్రం వారెవరుగో నేనానానాలు లేవనుకున్నావా.
నిన్నేదో సలహా అకురువానుకుంటే నన్ను నిందిస్తావేరుటి.

శే—లేని పోని అనుచునాలు తెచ్చిపడుకున్నందుకు నిందించాలా,
ఖండించాలి. ముఖ్యస్నేహితులం నునమే యిలాంటివి అంటే,
యిక మనప్రసంగం నచ్చని వాళ్ళేమైనా అంటారే.

న—ఏమో—ఈ స్త్రీ ముఖం శ్వేచ్ఛ సంచారం వాళ్ళేమే నునన్న
రించడంలేదు. ఇప్పటికైనా, కట్టిపడితే గాగుంటుంది.

శే—నాకుమాత్రం యీ వినగూర్గాలు ఏనా, కాని యీవిషయం
మన స్నేహితుల సౌనవిషయం. నునము చేయవలసినవని
స్పష్టమే. లోకోపనాదునికి యడం యియ్యకుంటే యిలాడే నశించ
చేరాలి.

న—కాని యీవిషయం మూర్తిచేసినగాని, కంటకం పడితే—

శే—ఏముం పడ్డాన్ని పడినా సమర్థించుకొనే శక్తి కలవాడు.
అయినా మీయగుగాన, వెళ్ళి. జగన్మోహన్ పాశ్చాత్య నేతల
స్వతంత్రానికి అలవాటు పడినవాడు కాబట్టి విద్యావంతురాలైన
కనుకతో కొంత విచ్చల విడిగా తిరుగవచ్చు. అందులో నీవే
రుటి.

న—నామాట విను. మీ విషయం మిషన్ ను, నాటకాలకి ప్రకర్ష
నాలకి పోవడంకొరకు, మితర సంభాషణలకు, జగన్మోహన్ ప్రతి
నోజూ మూర్తి యింటికి వెళ్ళడం; తరుచు అక్కడ భోజనం, టీ,

వగై గాలు; మూర్తి లేనపుడు కూడ వాల్మీద్వయా కలిసి బీదికి వెళ్లడం; తులనాశ మోహా ముంగ్లండుకి వెలితే కమలమ్మ ఆయనకూడా వెళ్తుంటుంది వంటిగా ఉంది. ఈ విషయా లన్నీ లోకవిదితల అయిపోయినాయి.

శే—లోకుల అభిప్రాయాన్ని లొంగవలసిందేగాని మన లోపం లేనపుడు వెరవడం మొదలుకు ?

నర—అన్నిటికంటే ముందరిది నిన్న రిహస్సయి జరుగుతున్నపుడు వాల్మీద్వయా ద్రావిడుగులూమ్లో ఉన్నారు. నే నలా వెళ్ళేసరికి గిరిమధ్యను నిల్పారు ఉన్నారు. నేరస్తులవలె ఉలికిపడి కంగారు చూచుటతో మనోవైకల్యాన్ని వెళ్ళిడిచేశారు. దాంతో నాకు గొప్ప అనుమానం పట్టింది.

శే—అవినితికార్యాలు కద సమయంగాదు. అవీగాక గిరిమధ్య నిల్పారు మీకొరకు ప్రతిష్ఠించడం మొదలుకు—అన్ని సోపా లుండగా, దోషమున్నా ఒక్కరిదే అయి ఉండాలి. సాధారణంగా పురుషుడేగా యీ విషయాలలో మొదటి దోషి.

నర—ప్రబుధాల్లో ఆపని స్త్రీకే నియమించాలి. అయినా మన మూడుకోకూడదు. మూర్తిని మేలుకొల్పాలి. జానుచేస్తే కొంప మునుగవచ్చు.

శే—మీ రిందులో యేమీ కలుగచేసుకోవద్దు. కొంప మునిగే చేటుతో నాకు కప్పడం లేదు. మూర్తిగారికి నే నంటే చాలా గౌరవం. సమయముకూలంగా నేను రాయబారం సమపుతాను. మీరు పూర్వంవలెనే సంచరస్తూవుండండి.

నర—నేనంటే నీ కెపు డూచుక నీ. నీ జేయవలసిన పని చేసాను వేరైంది. పోతాను. (కుర్చీమండి లేచి పక్కను తగిలించిఉన్న తల పాగాను తీసి ధరించును.)

శ్రీ—ఇంతకంటే చెడుచేసి ఉండురు. గాత్ర భోజనాని! వస్తారా!

నర—అభోజనం ఉండమంటా వేమిటి. నీకంత కష్టమైతే భూటలులో భోంచేస్తానులే.

శ్రీ—నా కాదబ్బిస్తే మంచి వంటకాలుచెయ్యనూ. సరే వేగిరంరండి.

నర—ఏదీ చిన్న ముద్దు.

శ్రీ—వేళాపాళా లేకుండా సరిసం. కూతన విధానాలు వినియోగం లోనికి తెస్తున్నారు. వెళ్ళండి. (నరసింహం చేతితో ముద్దు వినరి యెడమద్వారముగుండా నిష్క్రమణ. శేషమ్మవంటయింటిలోనికి పోవును. ఒక నిమిష మైనతరువాత భట్టుమూర్తి యింటి దుస్తులతో చదరిన కుసులతో యెడమద్వారమునుండి (వవేళించును)

భ—నరసింహం—నరసింహం. శేషమ్మగారు (వంటగదినుండి “యెవరది” అని విని నగును. వెంటనే శేషమ్మ యెడమద్వారమునుండి (వవేళించును.)

భ—నరసింహం యింకా రాలేదే.

శ్రీ—కూర్చోండి. ఈవేళ భోంచేయకుండానే పెద్ద ప్లిడరు ఆఫీసుకు వెళ్ళరు. పట్నంలోనే భోంచేసి గోర్తుకు వెళతారు.

భ—అతను లేకపోవడం మంచిదే మీతో నా స్వవిషయం చూట్టాడదామని వచ్చేను. (కొంచెం నూగి) శేషమ్మగారూ మా యింట్లో కొత్తగా ఘట్టిన కలకలం వినేముంటారు. నరసింహం సూచనగా తనతో చెప్పినట్టు డాక్టరుగానుమూర్తిగారు నాతో చెప్పేరు. అందుపై నేనా సోదరీసమానురాలైన మీవద్ద నా హృదయం విప్పి కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకుందామని వచ్చాను.

శ్రీ—ఇటువంటి అసూయపుకల్పనలకు అందోరన పడడ మెందుకు! మీవంటివారికికూడా యింత మనోధైర్యం లేకపోవడమా.

భ—స్వవిషయం వచ్చేసరికి గ్రంథాల్లో చదువుకున్న నీతివాక్యాలు

యిశ్వరులకు బోధింపే ధర్మసూత్రాలు సహాయపడవు. నాకు పుట్టిన వ్యాధి సామాన్యమైనది కాదు. ఎంత ప్రయత్నం చేసినా యీ ప్రణయ అమాయకురీబాబు నా మనస్సులో మొలకలేత్త మాడంలేదు. ఏం జరిగినా నా జీవితధనమైన యీ ప్రేమను మలినము చేయకూడదు. ఎంత విపత్తు సంభవించినా నా కమల మీద అనురాగం తగ్గకూడదు. దాని పవిత్రత చెడరాదు.

శ్రీ—కమలమ్మ ప్రవర్తనయందు యిసుమంత కళంక ముందంటే నే నమ్మరు. మీ రట్టి తలపులకు తావియకూడదు.

భ—నా కలువంటి తలపు కలలోనైనా లేదు. నే నేమైనా సందేహ పడతానేమో యని తా ననుకోవచ్చుచివు.

శ్రీ—అయితే మీ కిప్పుడు ఎచ్చన చిక్కేమిటి. లోకు లేమైనా చెడ్డ మాటలు ప్రచారం చేస్తారనా.

భ—లోకులమాటకు వినమంత లెక్కచేసేవాణ్ని కాను. ఒకరికి నష్టం కలుగచేయకుండా గాధించకుండా సంచరించాలి. అంతే ఇతర జీవిత స్వేచ్ఛ కో భంగం కలుగిచివ్వరాదు.

శ్రీ—అందుకు నే నంగీకరించను. లోకాభిప్రాయాన్ని బట్టి మన మర్యాద, కీర్తి పరిణమిస్తాయి.

భ—లోకోభిప్రాయాచి—అనేక విధాలు కాబట్టి యెన్నో సంతోష పట్టడమో లేక యదు. శరవాత—మనం సరియైన దానినే అనున రిస్తుంటే ముగిలు పొగబడినా చివరకు లోకమే గ్రహించాలి. గ్రహించకపోతే వారిదే ఆ శక్తి లోపము.

శ్రీ—అదా సరియైనదాకాదా అనడానికి యేమిటి ప్రమాణం.

భ—మన అంత గాక్కి.

శ్రీ—అయితే ఒక్కొక్క మనిషికి ఒక్కొక్క అంతరాత్మ ఉండ నడు .

భ—అని ప్రకృతివిరుద్ధం. అందు మనుష్యులకి జీవసార మొక్కలే. నునం తప్పిదానిని మనసార తొక్కినప్పటికి అంతగాత్మ తప్పని బోధిస్తూనే ఉంటుంది. (కొంచెమాగి) యిప్పుడు జగన్నాథా మా ప్రియమకు కొంత కలత తెచ్చాడని నాకు అసూయ వుట్టింది. అట్టి చిత్తరీతి తప్పని నాయుచ్చాశక్తివల్ల దానిని జయించాను—కాని సజంగా కమలం అతన్ని ప్రేమిస్తే అపుడేమిటి. కమల మోస పుట్టి దుష్ప్రసర్తనకు శే నిచవ్యక్తికాదు. అది ముమ్మాటికి నిశ్చయం. తనకు తెలియకనే ప్రేమ ములకలు పుట్టియుండవచ్చు. అపుడేమి చెయ్యను—శేవచ్చుగానూ.

శే—ఇదియేమివంత! ఇల్లస్త్రీ పరమామల్ని ప్రేమించడమా. ఘోర పాతకమే. అట్టి దాన్ని యేమిచేసినా పాపంలేదు. దీనిలో అధి ప్రాయభేదాన్ని సందులేదు.

భ—ఇదియూ మీరుచేసే సహాయం. ప్రేమ మనస్సు ఆత్మకు సంభం దించినది. బాహ్య ప్రసర్తనలో మా ర్ష్యమియ్య లేక పోవచ్చును. కాని ప్రేమ లేక శరీర సంబంధం నితిభద్దమైన యేమి ప్రయోజ జనం.

శే—యూర్తిగానూ! మీరు చేప్పేంతా బాగానే ఉంటుంది. కాని నాకు చాలవరకూ అర్థం కాలేదు. ఆచరణలోకి యేలా తెస్తానో తెలియడంలేదు.

భ—ఏది యెట్లున్నా కమలంమీద మీకింత గౌరవమున్నందుకు కృతార్థుడను. డాక్టరునాతో ముచ్చటించి నప్పటినుంచీ నాన్నేహి తులు యీవిధంగా తలంతురా అని విచారపడ్డాను. మీరుమాత్రం నాకు సానుభూతిచూపి నాసంతాపం కొంచెం తగ్గించేరు. మిగి లింది పరిస్థితుల నడతనుబట్టి యేర్పడుతుంది.

ర్తిగానూ—మీ యిరువురి స్నేహంవల్ల మా జీవితాని

కింత ఆనందం లభించింది. మీహితాపా నూత్న నామనన్నునీరై పోతుంది. ఏమిచేయమంటే అది చేస్తాను. ఇది మీ స్వగృహంగా భావించి మీయిష్టం వచ్చినట్టు నన్ను వినియోగించండి.

భ—మీరు వందనీయులు. ఇట్టి స్నేహితులుండగా నాకేమి కొడువ. పోయివస్తా. శనివారం మాయింటికి ను మూలుగా సాహారానికి వస్తానుకదా. (వచ్చినదానిని నిష్క్రమించుచుండగా శేషమ్మ తల యూచును. తగువాత ఆలోచనా నిమగ్నియై కూర్చునియుండును. రెండుమూడు నిమిషములు తదుపరి పైనుండి “మిస్టర్ నరసింహం మిస్టర్ నరసింహం” అను శీకరం వచ్చును.)

శే—(ఉనికిపడితేచి) జగన్నాథాను కంఠం. ఈనిం మాయిల్లు నాటక రంగిస్థలంగా వచ్చింది. ప్రధానపాత్రలు నేనే (జగన్నాథా యెడమ ద్వారంవద్ద ప్రవేశించి ద్వారమువద్దనే నిలిచి)

జ—మిస్టర్ నరసింహం—మిస్టర్ నరసింహం.

శే—(కుర్చీనుండితేచి) లోనికిరండి కోర్టువేళలో ఆయన యిట్లో ఉంటారా. తెలిసి ఆయన్నొకడుకు పిలువడం.

జ—(ముంగునకువచ్చి) అకువారిని పేనుపెట్టి ఏధిలోనుంచి పిలువడం మనలో ఆచారంలేదు గాబట్టి ఆలాగు పిలిచాను.

—నున ఆచారా—మీ బొట్టిగా అభిమానం పోలేదు సంతోషమే. నాటిని నాశనంచేయడాన్ని కంఠం కట్టకొన్నానుకాదూ కూర్చోండి. (జగన్నాథాన్—కాన్వాసు కుర్చీపై కూర్చుండును. తగువాత యెదుగుగా కరికుర్చీమీద శేషమ్మ కూర్చుండును.) —మీలో మాట్లాడానికి వచ్చాను. మీమంచి అభిప్రాయం గడి ద్రామనే.

శే—సిద్ధిగతులు యెల్లాగున్నాయో తెలిసికోదానికా. ఇక్కడముంది.

జ—శేషమ్మగారూ. నామనన్ను అందోళనపడుతుంది. మా అం

రకూ మీకు ప్రేమ సలహాలనిచ్చి కష్టాలు తొలగిస్తూంటారు.

నన్ను కూడా మీ రితురీనిగ భావించమని నాకోరిక.

శ్రీ—సంతోషమీది నడవడం చేయకాదారంకాదు.

జ—నాతోపాని పెడనోగివలో పెడుకున్నాను.

శ్రీ—మీది నరియైన మార్గాన్ని అనుసరించిఉంటే నామాటలు దిన్నగానే కనవకును. మీ తలంచులే నున్న భాసిస్తున్నట్లు న్నాయి.

జ—నే నిర్దోషిని చెప్పుకాని పరిస్థితులయొక్క మాచునుబట్టి పరిశీలుకు న్నహితున్ని అగూరుమాటచే కొప్పించగాదు.

శ్రీ—నాంతులు కలుగడాన్ని మీరే కాగకులు. వాటిని ఉపశమించ దానికి శీఘ్రంగా మీరే పూనుకోనాలి.

జ—మూర్తి నన్ను న్యూనతాయుగ్నిగా చూస్తున్నాను కాబోలు. ఇప్పుటి అశని నుకో ప్తిని తెలిసికోదానికి యేమైనా మార్గము.

శ్రీ—దీని కేవల నాటక ప్రస్థానం మాడకు. కుతూహలం సహజమే. కాని అదిరికీ సనుకూర్కం అగుదు. నువ్వేదేశంలో నురిన్నీ.

జ—నా అవస్థ మీకు విచిత్రంగా ఉంది. అనునప్పటికీ మీకు చెప్పి న్న సకలమోదానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. కనుగించాలి.

శ్రీ—ఇప్పటికీ మీ యూభవంగా ప్రయత్నాలు కలిపిట్టండి. ఇలాగే నుతల కమలమ్మగార్ని జోధించకండి.

జ—బలంపై మేమీ శక్తే. ఆమె కష్టమేలేన.

శ్రీ—మొదట మూర్తిగారినినే ఆవిషయం తెలితే బాగా ఉండేది. ఆయనమాత్రం ఆమె శ్రేచ్ఛకు భంగకరంగా యెచుడైనా నడి చారా. లోకుల నోరు కట్టుపడేది.

జ—లోకుల కట్టకాట్టని ధిక్కరించేవారిని యోగంగా కొప్పించి అణగగొట్ట ప్రయత్నిస్తారు.

శ్రీ—మనం స్నేహపు హద్దుల్ని మించినపుడు లోకా న్నెందుకు నిందించడం.

జ—మీగు నన్ను నిందించినా నాకు నొప్పిలేదు. ఇప్పుడు నా సంకల్పం మూర్తి కమలం ప్రేమకు యేవిధమైన కళంకం లేకుండా చెయ్యడమే. వీలైతే వాటిలో స్నేహాన్ని కాపాడుకోంటూ అవసరమైతే ఆ స్నేహాన్నికూడా నదులుకుంటా.

శ్రీ—మీయంతరి శ్రేయస్కరము కోరి నే నాడిన మాటలు మన స్సులో పట్టకండి. మీ సద్గుణం నా కిప్పుడు గోచరించింది. నమరూనుకూలంగా మీ సంకల్పసిద్ధికొరకు ప్రయత్నించండి. గతానికి విచారించ నవసరం లేదు.

జ—ఈ ప్రయత్నంలో మీగుకూడా సహాయపడి మూర్తికి సచ్చ చెప్పాలి.

శ్రీ—మూర్తిగారికి నే చెప్పినంతటిదాననా. ఆయనకున్న సహనం, ముంద్రయత్నిహం వర్ణించలేగినవి. పుణ్యపుగుఘడు. మీవల్ల తప్పన్నా ముంచి తిరిగి ఆరించును.

జ—కృతార్థుడవి ఇప్పుడు నే చేయవలసినది మనస్సుకు కొంచెం స్ఫురిస్తూంది శివావు. మూర్తిగారి ముంట శనివారం విందులో కలుసుకుందాం.

(తొందరగా వచ్చినదారి నే నిష్క్రమించును. అతను పోవుచుండగా తెర)

(భట్టామూర్తి యింటి వెనుక నోట. శృంగారమైన కోటల్లు, పూలచెట్లు, పోలు, లతాగృహములు, కెందు చిన్నబల్లలు, అటు

నిటు కుర్చీలు, కమలమ్మ దాక్టరుగాను మూర్తి మెల్లగా కుడివైపు నుండి ప్రవేశించి పికాను చేయునట్లు బల్లల వెనుకకు పోవుదురు.)

డా—నిన్న పడిన బాజు వర్షంతో శోటంతా ప్రణయనియగు శ్రీరాగు అలంకరించుకొన్నట్టు గుఱచుతుంది.

కమ—ఈ చల్లవనంపై నేనా మనస్సుకు శాంతి నివ్వలేదుకదా. నా జీవితాన్ని ఓర్వలేదు అనే అగ్నితో మంట పెట్టినాళలని చూస్తున్నాను నా స్నేహితులూకదాను. ఈలాంటి లోకము యొక్క అభిప్రాయం నన్నిటగా కొప్పించగలగని నేనెన్నడనుకోలేదు.

డా—దీ నడతటి కీకారణం నేననుకుంటూ. నాకూ సంపించానికి జరిగిన సంభాషణ కూడా తెలిస్తే మంచిదని చెప్పరుకాస్త యీ విధంగా మనస్సు కలచువచ్చుకుంటూ వుండొలేదు.

కమ—అలా మీరూ చెప్పారోనే మనం కలవపడి ఉండును. నాలో మాట్లాడిన స్నేహితుల ప్రవర్తన గుర్తొగలేనా. నిన్నటి లోజున నీచని కూర్చున్నప్పుడు గాఢస్వపా మెంకట్రావుభార్య నన్ను చూడవట్లు కటించి పక్కనుంచి వడిచి వెళ్ళింది.

డా—అవన్ని మీ ఊహలు. మీ భర్తగారు మీమెంట్ల యెప్పుడో వలెనే సంపించున్నాడు. ఆయన్ని మెంట్లా చూస్తులేమి, చూపలేము.

కమ—ఆ విషయమే నన్నింత కలతచుతుంది. చూడాలనివల్లగానీ, ప్రవర్తనలవల్లగానీ, యేమీ చేస్తారనగాదు. ఆయనని మనస్థమైన మనస్సు. నాతో యీవిషయం ప్రవంగించకపోవడమే నన్ను డహించేస్తూంది.

డా—ఈలాంటి ప్రసంగం మీ స్నేచ్ఛకు భంగకరమని ఊహిస్తున్నాను.

కమ—మీరూ యెన్ని సార్లు చెప్పినా మనస్సు ఊపిడిల్లదు. ఇది నాకు

పరీక్షనమయం కాబట్టి ఆయన కూడా పరీక్షనయమే. మీరింట్లోకి వెళ్ళి పలహాగాలు సిద్ధం చేయించండి. వారంతా వచ్చే సరికి ఒక గంట కానయ్యే. మూర్తిగా రింకా రాలేదు కాబోలు.
 డా—ఈసరి వచ్చుంటాను. అట్లో ముమ్మల్ని కలిసికోనుని చెప్పనా.

కమ—చెప్పక మెదుక—ఆయనే వస్తాను. (డాక్టరు రానుమూర్తి వచ్చినదానికి పోవును. క పలమ్మ ఒక పూవును కోసి పరిమళం పూజించి మెల్లగా నడిచి ఒక కుర్చీమీద కూర్చుంటును. మెల్లమెల్లగా పువ్వును చీలి క్రింద పారేయును. భట్టమూర్తి కుడివేయిమండి ప్రవేశించి ఆమెవదకు పోవును.)

భ—ప్రీతిగా రాకకోసం ముకుందామ్మాగారు విచారావసరమగును.

కమ—(లేచి నిల్చుని ఇంకా కాపియు జీవరో తెలియక ఆలోచిస్తున్నాడు.)

భ—అలోచనం లేక పనియం కానే. వ్యామనపరీక్షయ్య తెలిసిపోకు.

కమ—స్వేచ్ఛావాతాంగాలలోనే అట్టి హృదయము కలసివచ్చాయి. నునకానీసత్వవికలతలలో వస్తువులు గుణభేదము గ్రహించడం కష్టం.

భ—నిశిత లో స్వేచ్ఛ కేవలం.

కమ—అంతా పనియలోనే. ముఖ్యవిషయాలలో లోకంలో బానిస స్వభావం ఆవిర్భవించి. పై నడవడికలు గలవికూడా లోకం మర్నావ బాదుగున్నాను. మీ కీమీ కిలగ జేసుకోకుండా చూస్తున్నాను.

భ—వాటి నెరుకూ తలచెట్టలేదు.

కమ—లోకమంతా నన్ను నిందిస్తుంటే కొన్నాళ్లకు నేనే తెలివి

తెచ్చుకొని పాతివ్రత్యధర్మాన్ని విధివశంగా అనుసరిస్తానని.

భ—ఆ ధర్మం నీకు నచ్చునని నే నెపు డనుకోలేదు.

కమ—హృదయాన్ని నా కిష్టం ఎచ్చినవారి కివ్వడానికి నాకు హక్కులేదా.

భ—ప్రతి వ్యక్తికీ ఆ స్వేచ్ఛ ఉందనియే ఏ కనకసార్లు భోదించాను.

అది లేకపోవడంవల్ల మన వివాహాలు అర్యసమ్మతం కావు.

కమ—అయితే తల్లిండ్రులకి తమ బిడ్డలను వారి విష్టమైనవారి కిచ్చి

వివాహం చేయడం ఆచారమైనప్పటికీ నీతిదాయకంకాదు.

భ—అదియే నా అభిప్రాయం.

కమ—మన వివాహానికిమాత్రం అట్టి స్వేచ్ఛ యేదీ.

భ—మన వివాహానూ. (అశ్చర్యమును తెలుపును) మన పరిస్థితు

లనుబట్టి స్త్రీలకు అట్టి స్వేచ్ఛ కలగడాన్ని యెంతమాత్రం మీ

లేకపోయినా నేనుమాత్రం యిష్టపడే నిన్ను వరించాను.

కమ—అట్టి వివాహం నన్ను యేవిధంగా బంధిస్తుంది. నే నన్నదూ

మిమ్ముల్ని వివాహాన్నిపూర్వం చూడనైనారేదీ. మీరు తెలియ

తేసిన నీతిప్రకారం నేను మిమ్ముల్ని భర్తగా ఉహించ నవసరం

లేదు.

భ—మన యీ పవిత్రమైన ప్రేమను యీవిధంగానా మరినం

చేయడం. వివాహం అయిననీతివార మనం సంపూర్ణంగా

ప్రేమించుచుండలేగా. నా జీవితమంతా నీ విద్యావిషయమై

నీ వినోదాలకు వినియోగించలేదా. అది నానాటికి పెరిగి విశృం

భించింది. నే చెప్పేనూటలకు మన యీ విదుసంవత్సరాల

వివాహజీవితమే ప్రమాణం.

కమ—మనస్సుకు సంజేహం రాకుంటే యెన్నాళ్లనా గతుపవచ్చును.

మీరు నా కిచ్చిన విద్యాదానాన్ని, నాగరికతకు యెప్పుడూ కృతజ్ఞురాలనే. నా జీవితమంతా సమర్పించినా మీ ఋణం తీర్చలేను.

భ—నే కోరే నీ ప్రేమకదా. మనస్సుల్లిగా ముచ్చిన ప్రేమ.

కమ—అపేక్షంగా ప్రేమ స్వేచ్ఛాగమనాన్ని బంధించగలరా.

మొట స్వతంత్రంగా యేర్పాటు కాబడని వివాహం దంపతు లిద్దరూ విశ్వప్రయత్నాలు చేసిన ఆ తొలి లోపం పోగొట్టలేదు. ఈ అటంకం మిమ్మల్ని బంధించదు. మీరు స్వతంత్రంగానే యిందులో ప్రవేశించారు.

భ—ఎన్నడూ లేని యీ కష్టపుమాట లాడ్డానికి యేమిటి కారణం.

నీ స్నేహితులలోనూ స్పృధించలేదే. మొట నీకు స్వేచ్ఛ లేకపోవడానికి నీ నేం చేయగలను.

కమ—స్పృధన లేకపోయే కష్టాలు తెలివడానికి నాకు ఏమి కలిగింది. కొంత స్వేచ్ఛ లభిస్తే పూర్తిగా పొందుదామనే కుతూహలం ముమ్మ్య కొంతరికీ ఉంది. ఇప్పుడు యీ సమస్య పైకి రావడానికి కారణం మీకు తెలిసినదే.

భ—నా కేమీ స్పృటంగా తెలియడంలేదు.

కమ—నేను జాగ్రహాన్ గారిని స్నేహంగా ఉండడం మీన్నేహితులైనా కి కష్టంగా ఉంది. మీరుకూడా విధిలేక ఓర్చుకున్నాను. ఈ స్నేహం యేవిధంగా పోణుస్తుందో అని ప్రతినిమిషం భయపడుతున్నాను.

భ—ఉపప్రవాహం అరాటంలాగా పోనిస్తున్నావు. కాని మీ స్నేహవిషయమై నా కెట్టిచింత లేదు. లోకుల అపవాదాలను చెవి చెట్టనని నిశ్చయించు.

కమ—ముం దేమి జరుగునోయని శింక మీకు ఉంది. నరసింహంగారి

యింట్లో జరుగుతున్న సభల పరియవసానం ఆచోక్షిగా నాకూ తెలిసింది. అదిగాని నాతో ప్రసంగించకుండా మన రహస్యవృత్తాంతాలు మీ స్నేహితులతో తర్కించడం ప్రేమకు కళంకమే.

భ—నీకు కష్టం కలుగచేయడం యిష్టంలేక నీ శ్వేచ్ఛ. అటుంకం రాకుండా ఉండడానికే యెన్నడూ యీ హంశం నీతో ముచ్చడించలేదు. వేరొకటేమీ కాదు. శేషమ్మగారితో మాత్రం ఆమె అభిప్రాయం తెలిసికోడానికి ప్రసంగించేను. మనస్సు కలవరపడి నప్పుడు స్నేహితులవద్ద వెడలబుచ్చుకోవడం శాశ్వతమైనది కాదు.

క—నామనస్సు కలవరపడి ఆత్మపరీక్ష చేసుకుంటే నాప్రేమ శ్వేచ్ఛలోపటలేదు. కాబట్టి పవిత్రమైన నాని తోచింది. స్నేహితులు గుసగుసలు, సంకీర్ణాలెంచుకుందామనే సంకల్పాన్ని వృథాచేచింది. ఇలాంటిమాటలు మీ కొంత కష్టమో నాకు తెలుసును. ఇది నియమితం. కష్టాలనుండి స్త్రీకి వచ్చుట జీవితానంతం.

భ—ఇంతవరకూ నీభావం నా కగోచరంగాడింది. నీవేమి చెయ్యమన్నా చేస్తాను. ఈసారిదేహపుటవస్త్రలోనుంచి మాత్రం వేరీరం తప్పించు.

క—నాహృదయాన్ని నాయుష్టంవద్దినచోట అర్పించుకోడానికి నాకు స్వతంత్రం యివ్వమని నాప్రార్థన. అది నాహక్కుని మీకు తెలియజేయడానికి ప్రియమైనట్లున్నాను.

భ—నాయనా ప్రేమతోగిరిపోయింది. స్వతంత్రం నీ నిచ్చేదేరుటి. అప్పుడే నీహృదయం మరొకటి కర్పించేసి యీచూటలవల్ల నన్ను కొంత శాంతి పరచమన్నట్లున్నావు. నీ నమస్కారం జరిగింది. సుస్మృతి విషయాల్లో ముందుకు వేసేవారు యెన్నికష్టాలైనా అనుభవించ వలసిందే.

క—నాయివ్వం వచ్చిన వారిని ప్రేమించెడం నా ప్రకృతి ధర్మమే. సంఘం యెన్నికట్లుబాట్లు చేసినా దాన్ని ఆపగలదా. మీరు చెప్పినట్లు అప్పుడే యింకోకరి వంక నా హృదయం మరలించినట్లొండీ. అందులో తప్పేమి. నిముల్ని మోసపుచ్చలేదే. నిముల్ని ఒడ బరచి—అప్పుడే అర్పిస్తాను.

భ—శరీర సంభంధమైన వ్యామోహాన్ని ప్రేమచి అనుకుంటున్నావు. పవిత్రమైన వివాహంవల్ల మనం కట్టు పడ్డాం కాబట్టి దాని నీతులను అనుసరించాలి. మన యిచ్చలకది ఆటంకమైనా సహించి జీవితాన్ని గడపాలి. అందులో మన జీవితం మన నడవడికవల్ల ముగిసే పవిత్రం చేసుకొని విజ్ఞాన పూరితమైన వాతావరణంలో మునిగిపోవాలి. అట్టివానిని గుంతుచుంకనగా చూచి యేదో స్వేచ్ఛ వేసి బెట్టి నాశనం చేయాలని తలస్తున్నావు. అట్టితప్పులు విడువమని నామంగున్న కారవాన్ని బట్టి మనపూర్వ ప్రేమనుబట్టి వేకు కుంటున్నాను.

క—మీమాటలకు పూర్ణాచార పరాయణుడైన సోత్రియుని భావాలకి యేమీ భేదం కనబడదు. మీకు స్వేచ్ఛంటే అర్థించేవి ఉత్తమంబు. సాధారణంలోని, పవన్యాసాలలోని గంభీరంగా ప్రసంగించడానికి ఒక సావకాశం. తిలకించుటచే చేయబడ్డ ప్రతివివాహానికి మీ నీతులు అనువర్తిస్తాయి. ఎట్టి ప్రతికూలమృత్యులైన సంవత్సరమైనా బంధిస్తాయి. మన జీవితంలోగాని వివాహంలోగాని ఉన్న విశేషాంశం నాశనం కనవడదు. ఎంతసేపూ ముగుముగు తన సుఖాన్ని ఆస్తింతుకొంటూ దానికి అనుగుణంగా ఉండే తెగువు నీతిదాయకమని బోధిస్తాయి. మీరూ అంతే. మీ భావమంతా స్పష్టమై ముగిసే స్వప్నపడింది.

భ—నియంతుండే ప్రేమనల్ల కారంవల్ల నీ సుఖాన్ని మనసార

కోరి యీవిధంగా చెప్పిన, కాని నా నుభాన్ని కోరుకోలేదు. అది నిజం. ఇక నే నీసంభాషణ పొడిగించిన కార్యంలేదు. నీ యిష్టం వచ్చినట్టు చేయవచ్చును. నా ప్రేమమాత్రంగా చెలింప నీయరు.

కమ—నే కోరింది నా కిష్టవలయును. నా స్వేచ్ఛ.

భ—జగన్మోహన్ ప్రేమించడానికా ?

కమ—అయితే కావచ్చును. ముఖం నాకు స్వేచ్ఛ కలిగింతమేదాత నా హృదయాన్ని యెవరి కప్పించడమో, లేక ఒంటిగా సన్యాసి నై నవములు గడవడమో అలోచిస్తా.

భ—మనకే బిడ్డలుంటే ములాంటి విశేషాలు పుట్టియుండవు— అయినా, నీవు కోరినట్టు నీ హృదయస్వేచ్ఛ మనసాక యిస్తున్నాను. నీవు సుఖించడమే నా మనస్సమృత్తి.

కమ—ఇప్పుడుగదా మీ కనుజేమమైన నుభాన్ని ప్రార్థించారు. నా గుండెమీద పెద్ద రాయి తొలగిపోయింది. ఇప్పుడు కొత్త గాలి వీచుస్తున్నాను. ప్రకృతి సౌందర్యవేషం. ఉన్నట్టు కనపడుతున్నది. ఈతోటలో మంచం కన్నడూ చూడని వింతి సౌందర్యం యిప్పుడు కనపడుతుంది. కొంతసేపు తోటలో నిద్రిగి వస్తారు. (కమలమ్మ భర్తనుమూర్తి యేమనునో వివరండానీ యెడమవైపుక తొలగిపోవును. దాక్కరరామమూర్తి కుడి ప్రక్కనుండి ప్రవేశించును.)

దా—ఏమిటి మూర్తిగానూ దీర్ఘాలోచన చేస్తున్నారు.

భ—నా జీవితం అంధకారమైంది. నా చేతిలన్ని సమృథం అయినాయి. ఆశిలన్న విరాళి లైనాయి. ఆనందం, సుఖం దూరమైనాయి. ఇన్ని ఒక్క సముదంలో వచ్చి పొంగిపోవాలి.

దా—ఏమి జరిగింది—ఏమి జరిగింది ? నా ప్రాణం అడ్డువేస్తాను.

భ—నాప్రాణం నన్ను విడిచి యితరుల నాశ్రయించడానికి వెళ్లిపోయింది. నేను ప్రాణపదంగా పెంచిన నాకమలం తన హృదయాన్ని నాస్వాధీనంనుంచి తప్పించుకొని యెగిరిపోయింది. అచిత్తవృత్తి మరల్చడానికి అనురూపమైన ఉపాయం తోచిందికాదు.

డా—కొంపమునిగింది. అదిగో నరసింహంజంపతులు వస్తున్నారు. కొంచెం సమర్థించుకోవాలి. కష్టసమయంలోకదా యింద్రియ నిగ్రహం బయలు పడుతుంది.

(నరసింహం శేషమ్మ కుడివైపునుండి ప్రవేశించెదరు.)

న—మేము రావడం కొంచెం ఆలస్యమైంది. ఇతర స్నేహితు లెవ్వరూ రాలేదే.

డా—ఈరోజున చిన్నకుటుంబ కూడికనంటిది. కమలమ్మగారు మిమ్మలనీ జగన్మోహన్ గారిని మాత్రం పిలవమన్నారు. నాకూ యిదే బాగుంది. పెద్ద సమూహమైతే యీవిందుల కలవడి చెడుతుంది. అందుకే పలహారాలు పుచ్చుకోనడమే ప్రధాన కార్యమాతుంది.

న—తోట యీరోజున చాలా యింపుగా ఉంది. ఏమిమూర్తి మానము ప్రవేశేవు. రిండి మోహన్ వచ్చేలోగా కొంత విహారం సాగిద్దాం.

భ. గొక్కడికే యీతోట అందం మూలువడింది.

డా—రిండి మూర్తిగానూ.

శే—నేను మాత్రం యిక్కడే కూర్చుంటాను.

న—నిన్నెన్నడూ పిలువండే. ఒక్కరైతే ఆడుదానివి మగవాళ్ళలో యెందుకు.

శే—ఆడది ఉండే అందం, ఆరుచి మీకింకా తెలియలేదు. వెళ్ళండి, వెళ్ళండి.

(భట్టుమూర్తి లేచును. నరసింహం దాక్టర్లు అనుసరించగా.)

యెడమ వైపునుండి పైకిపోవుదురు. కుడివక్రముండి కమలమ్ము (తవేళించును.)

శ్రీ—కమలమ్మా—రా—కూర్చో. ఈమధ్య ఎప్పుడూ పరధ్యాన్నం గా ఉన్నట్టు కనపడుతున్నావు. నాతో మనస్సిచ్చి బొత్తిగా మాట్లాడడం మానేసేవు.

క—మీకు తెలియని విషయాలేమైనా ఉంటేగా. అందరూ నీతో ముచ్చటించేవారే. నామనో స్థితికూడా తెలిసినట్టే కనబడుతున్నావు.

శ్రీ—నామీ దెంగుకుకోపం. నీసుఖాన్నే యెప్పుడూ కోరేదాన్ని ఇతరులు నాతో మొరపెట్టుకుంటే నే నావగలనా. అరటితడవని నాగుసాము తేస్తున్నారు.

క—లోకం యేదిచెయ్యదానికైనా సిద్ధమే. మూటవరిస కన్నాను కాని నీమీద నాకేమీలేదు—వాత్సల్యం తప్ప. నా ఆచారం నీకు తెలిస్తే సానుభూతి చూపే ఉండువు.

శ్రీ—చిన్న చిక్కులు సహించడమే అడదాని ముఖ్యమైనవని. నాచేతి కొలది నేనూ చేస్తుంటాను.

క—మనోకల్పితమైన చిక్కులు పరిస్థితులే తీర్చాలి. నీ మంచి అభిప్రాయం, సహాయభూతమే.

(జగన్మోహన్ కుడివక్రముండి, డాక్టరు, సరసింహం, భట్టుకూర్తులు యెడమవక్రముండియు ప్రవేశింతురు)

డా—జగన్మోహన్ గారు కూడా వచ్చేరు.

జ—అందరకూ పండనాలు. అలస్యమైనందుకు మదించాలి. ఇంగ్లండు పోవడానికి ప్రయాణప్రయత్నంలో ఉన్నాను. ఈవేళ నీమగ్గు టిక్కెట్టు పగయిరాలుగొన్నాను.

క—మీరొక్కరేనా!

డా—సరసింహంగార్చి కూడా తీసుకువెళ్ళండి.

శ్రీ—అవిధంగానయినా కొంతనాగరికత అబ్బుతుంది.

ధ—కూర్చోండి, కూర్చోండి. డాక్టరుగారూ టీ తీసుకొని రమ్మని చెప్పండి.

(డాక్టరు పోవును.)

శ్రీ—ఏమి యింత తొందరగా ప్రయాణం నిశ్చయించారు.

జ—వికాలమైన సముద్రం మధ్యనుంటే మనస్సుకు కొత్తవికాసం వస్తుంది. విలువైన వస్తువులు వెనుకగృహ్టిలో మరీ రమ్యంగా కనిపిస్తాయి. (డాక్టరు, వెనుక నాకగు టీ పలహారములు పళ్ళెములో నుంచి తెచ్చును. బల్లమీది నుంచబడును. డాక్టరు అందరకూ టీ పోసియిచ్చి విందుకార్యక్రమం సాగించుచుండును. పలహారం పుచ్చుకొనుచుండును.)

డా—(నాకనుచూచి) నీవుపోయి యింట్లోపములు చూచుకో.

అయితే జగన్మోహన్ గారి దర్శనం తిరిగి యెన్నాళ్లకో.

క—అయన్ని సాగనంపడానికి విడివిడకూడదా. అంగరికీ సంతోషంగా ఉంటుంది.

జ—మీ అందరి వాత్సల్యం ఉంటే—అదేవిందు.

న—పలహారాల రూపంగా వాత్సల్యం బయలు పడుతుంది.

జ—ఇక్కడున్న వారంతా ప్రాణస్నేహితులే దాపరిక మనవసరం. నామనస్సును గాఢిస్తూఉన్న భారం దించుకోడానికి యిదేమంచి సమయం.

న—అడక్కుండా రహస్యాలు చెప్పడం ధర్మంకాదు.

జ—నేను ధర్మం తప్పినడిచేనుకాబట్టే, మీ యందరియెదుట నాతప్పు ఒప్పుకొని సవరణ చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను.

ధ—తప్పులేనివా దెవడు. మీ కంతకష్టపడడం నా కనమృతం.

—చేసినతప్పు చెబితే పోతుం డంటాడు. అడిగాక మీ స్నేహం కాళ్ళతండా సంపాదించుకోవడానికి యిదే మార్గమని నాకు తోచింది. చిన్నవిషయాలైనా కప్పిపుచ్చడంవల్ల ప్రచండమౌతూ పాన్ని మోస్తాయి. అవి లోకుల వింజ్యామరలచే చలించబడి మనస్సుని కలవరపరచి వ్యాధయాన్ని భస్మం చేస్తాయి. అన్నిటికంటే ముఖ్యమైంది—యెవరిప్రేమ జీవితం నాకు అవగతమయిందో కనపడిందో యెవరిని అన్నివిషయాలలో అనుకరించడానికి ప్రయత్నించానో అట్టిదంపతుల సుఖజీవితంలో, నాప్రవర్తనవల్ల దుఖం ప్రవేశించింది. అట్టిదానిని మొలకగా ఉన్నప్పుడే త్యంబివెయ్యాలి.

న—మీధోరణి నా కగోచరంగా ఉంది. వేగిరం కానివ్వండి.

—కమలమ్మగారి ధారాశస్త్రబానంమూలంగా వారి స్నేహానికి పాత్రుడనై యెన్నో సుఖదినాలు గడిచేయి. వారింట వింటై రసవంతమైన వినోదాలు అనుభవించేయి. ఒకనాడు, నాటకవిహార్యలు సమయూన్ని యుద్రియనిగ్రహం లేక తాత్కాలికంగా స్ఫురించిన వాంఛ ననుసరించి ఆమెను ముద్దాడ ప్రయత్నించేసి,—ఆమెకు తెలియకుండా వెనుకనుండి వెళ్ళి ఆమె కంఠాన్ని నా పెన్పులతో తాకేను. ఆమెకు కోపమువస్తే మొరట నంగ నమాధానాలు చెప్పి తరువాత క్షమార్పణ చేసుకున్నాను. ఆమె బాధార్యంవల్ల క్షమించేయి. కాని మా మచ్చికలు కొన్ని తెలుసుకొని, కొన్ని ఉపహించి మన స్నేహితులు వింతవగతులప్రచారం ఆరంభించేయి. మే నిద్దరంకలిసి ఇంగ్లండుకు వెళతామనే నంగతి దాన్ని మరింత బలపరిచింది. ఇవన్నీ చేరి మూర్తిగారి మనస్సు నొచ్చిందని ఉపహించేను. మూర్తిగారుకూడ నన్ను క్షమించి పూర్వంవలెనే స్నేహంగా చూడమని వేడుకుంటున్నాను.

చిన్నవిషయానికి మీ రింతగా నొచ్చుకొనకూడదు. ఇందు

కూలంగా నాప్రేమపరీక్షకు వీలైందని సంతోషస్వాంతనైతి. నాభర్తనుకూడ కొంత కష్టించి, నా ప్రేమపవిత్రతను కాపాడ్డం కొరకు, నాకు హృదయస్వేచ్ఛ నివ్వగోరి దాన్ని సమకూర్చు కొన్నాను. విశాలభావంతో ఆస్వేచ్ఛ నిచ్చుటకు అంగీకరించేరు. తిరిగి యింతలోనే మాప్రేమ వికసిస్తుందనుకోలేదు. జగన్నోహక గారి ఉదారస్వభావంవలనే యీ హుతససమ్మేళన సమకూడింది. ఆయన ఊరకుంటే యెంతకాలం పట్టించుకుందో? నాకీష్టంవచ్చిన వారిని ప్రేమించడానికి నాకు హక్కు కలదని నాభర్త ఒప్పు కున్నాడు. వివాహంనూనే హృదయ స్నేహ కట్టివెయ్యడానికి వీలు లేదని ఒప్పించేను ఇప్పుడు స్వేచ్ఛని మనస్ఫూర్తిగా నా హృదయంనూ నాభర్తకే తిరిగి అప్పగిస్తున్నాను. (భట్టుమూర్తివంకకు పోయి ఆతనిని కాగలించుకొనును. అందరు లేచి నిలుతురు. సరసింహం శేషమ్మలు యెడను ప్రక్కకు పోయి నిలతురు. మధ్య భట్టు మూర్తి కమలమ్మలు. కుడిప్రక్కను డాక్టరురామమూర్తి జగన్నోహకాలు).

స—మనమో (శేషమ్మలు కాగలించ ప్రయత్నించును.)

శే—కొంచెం తొలగి ఉమ్.

భ—జగన్నోహన్ వాస్వేయివల్లే చూ కీసౌభాగ్యం లభించింది.

ఎండకాలంలో శలవులుచ్చుకొని కమలమ్మను ఇంగ్లండుకు తీసు కొనివస్తా. అక్కడ కలుసుకుందాం.

డా—మీ ప్రేమజీవితంవల్ల అంగర్నీ ఆకర్షిస్తూ నుఖ ముండుకు.

స—తథాస్తు.

(తెర)

14582

